



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja

Druk nr 479

Warszawa, 3 lipca 1998 r.

Prezes Rady Ministrów
RM 10-35-98

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o broni i amunicji wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

USTAWA

z dnia

o broni i amunicji

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa określa zasady wydawania i cofania pozwolenia na broń, nabywania broni i amunicji, jej przechowywania, zbywania i deponowania, przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przywozu i wywozu za granicę broni i amunicji oraz zasady posiadania broni przez cudzoziemców.

Art. 2.

Poza przypadkami określonymi w ustawie nabywanie, posiadanie oraz zbywanie broni i amunicji jest zabronione.

Art. 3.

Przepisy ustawy nie dotyczą:

1) broni i amunicji stanowiącej uzbrojenie Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz innych formacji uzbrojonych, dla których dostęp do broni i amunicji regulują odrębne przepisy,

2) broni i amunicji stanowiącej uzbrojenie żołnierzy armii państw obcych, przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z przedsięwzięciami wojskowymi realizowanymi wspólnie z Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej, a także na podstawie umów i porozumień międzynarodowych,

3) obrotu z zagranicą bronią i amunicją, technologiami i usługami mającymi szczególne znaczenie dla obronności, bezpieczeństwa lub ważnych interesów Państwa oraz wytwarzania, obrotu, przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywozu i wywozu za granicę broni i amunicji w celach przemysłowych lub handlowych, na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 4.

1. Ilekroć w ustawie jest mowa o broni bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć:

- 1) broń palną, w tym broń bojową, myśliwską, sportową, gazową, alarmową i sygnałową,
- 2) broń pneumatyczną,
- 3) miotacze gazu obezwładniającego,
- 4) następujące narzędzia i urządzenia, których używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu:
 - a/ broń biała w postaci:
 - ostrzy ukrytych w przedmiotach nie mających wyglądu broni,
 - kastetów i nunczaków,
 - pałek posiadających zakończenie z ciężkiego i twardego materiału lub zawierających wkładki z takiego materiału,
 - przedmiotów przeznaczonych do miotania ostrzy,
 - b/ broń cięciwową w postaci kuszy,
 - c/ przedmioty przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o amunicji bez bliższego określenia, należy przez to rozumieć amunicję do broni palnej i pneumatycznej.

Art. 5.

1. Gotowe lub obrobione istotne części broni lub amunicji uważa się za broń lub amunicję.

2. Istotnymi częściami broni palnej i pneumatycznej są: szkielec broni, lufa, zamek i komora zamkowa.

3. Istotnymi częściami amunicji są: pociski wypełnione materiałami wybuchowymi, chemicznymi środkami obezwładniającymi lub zapalającymi albo innymi substancjami, których działanie zagraża życiu lub zdrowiu, spłonki inicjujące spalanie materiału miotającego i materiał miotający w postaci prochu strzelniczego.

Art. 6.

1. Zabronione jest dokonywanie przeróbek broni zmieniających jej rodzaj, kaliber lub przeznaczenie, a w szczególności przerabianie broni przystosowanej wyłącznie do amunicji wypełnionej chemicznymi środkami obezwładniającymi lub do amunicji ślepej, dostosowujące ją do wyrzucenia, w wyniku działania sprężonych gazów powstających na skutek spalania materiału miotającego, pocisku z lufy albo z elementu zastępującego lufę.

2. Przeróbki broni, o których mowa w ust. 1, uważa się za wyrób broni.

Art. 7.

W rozumieniu ustawy bronią palną jest niebezpieczne dla życia lub zdrowia urządzenie, które w wyniku działania sprężonych gazów, powstających na skutek spalania materiału miotającego, jest zdolne do wyrzucenia pocisku lub substancji z lufy albo z elementu zastępującego lufę, a przez to do rażenia celów na odległość.

Art. 8.

W rozumieniu ustawy bronią pneumatyczną jest niebezpieczne dla życia lub zdrowia urządzenie, które w wyniku działania sprężonego gazu jest zdolne do wyrzucenia pocisku z lufy albo elementu ją zastępującego, a przez to do rażenia celów na odległość.

Art. 9.

W rozumieniu ustawy amunicją są scalone naboje i naboje ślepe przeznaczone do strzelania z broni palnej oraz naboje przeznaczone do strzelania z broni pneumatycznej.

Rozdział 2

Zasady i warunki wydawania i cofania pozwoleń na broń oraz dysponowanie bronią i amunicją.

Art. 10.

1. Broń palną i amunicję do tej broni można posiadać na podstawie pozwolenia na broń wydanego przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby lub siedzibę zainteresowanego podmiotu, komendanta wojewódzkiego Policji, z zastrzeżeniem art. 32 ust. 2.
2. Broń pneumatyczną i amunicję do tej broni oraz narzędzia i urządzenia, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 4, można posiadać na podstawie pozwolenia na broń wydanego przez właściwego, ze względu na miejsce zamieszkania zainteresowanej osoby lub siedzibę zainteresowanego podmiotu, komendanta rejonowego Policji.
3. Ilekroć w dalszych przepisach ustawy jest mowa o właściwych organach Policji, należy przez to rozumieć organy właściwe do wydawania pozwolenia na broń.
4. Pozwolenie na broń jest wydawane na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem ust. 5.
5. Pozwolenie na broń palną bojową wydawane jest na okres 5 lat.
6. Osoba posiadająca pozwolenie na broń, o którym mowa w ust. 5, na trzy miesiące przed upływem terminu ważności pozwolenia może wystąpić z wnioskiem do właściwego organu Policji o przedłużenie ważności tego pozwolenia na okres kolejnych 5 lat.

7. Tryb postępowania określony w ust. 6, stosuje się odpowiednio w sprawach pozwoleń na broń palną bojową posiadaną przez byłych żołnierzy zawodowych, którym pozwolenie takie wydały właściwe organy wojskowe.

8. Pozwolenie na broń palną bojową wydane w celach, o których mowa w art. 11 ust. 2 pkt 1 i 2, stanowi jednocześnie pozwolenie na broń gazową i alarmową.

Art. 11.

1. Właściwe organy Policji wydają pozwolenie na broń, jeżeli okoliczności na które powołuje się osoba ubiegająca się o pozwolenie, w ocenie tych organów uzasadniają jego wydanie.

2. Pozwolenie na broń może być wydane w szczególności w następujących celach:

- 1) ochrony osobistej,
- 2) ochrony osobistej i ochrony bezpieczeństwa innych osób oraz mienia,
- 3) łowieckich,
- 4) sportowych,
- 5) kolekcjonerskich,
- 6) pamiątkowych,
- 7) szkoleniowych.

3. Właściwy organ Policji może w pozwoleniu na broń ograniczyć lub wykluczyć możliwość jej noszenia, co potwierdza się w legitymacji posiadacza broni. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia rodzaje broni odpowiadające celom, o których mowa w ust. 2., z wyłączeniem broni szczególnie niebezpiecznej.

Art. 12.

Pozwolenia na broń nie wymaga:

- 1) posiadanie broni palnej wytworzonej przed rokiem 1850,
- 2) gromadzenie broni w zbiorach muzealnych na podstawie odrębnych przepisów,
- 3) dysponowanie bronią przez przedsiębiorców dokonujących obrotu bronią i amunicją na podstawie koncesji lub świadczących usługi rusznikarskie na podstawie odrębnych przepisów, o ile jest to związane bezpośrednio z prowadzeniem działalności gospodarczej,
- 4) używanie broni w celach sportowych, ćwiczebnych lub rekreacyjnych w obrębie strzelnicy działającej na podstawie zezwolenia właściwego organu,
- 5) posiadanie broni alarmowej o kalibrze do 6 mm,
- 6) posiadanie ręcznych miotaczy gazu obojętnego,

- 7) posiadanie przedmiotów przeznaczonych do obezwładniania osób za pomocą energii elektrycznej o średniej wartości prądu w obwodzie nie przekraczającej 10 mA i energii nie przekraczającej 300 mJ.

Art. 13.

1. Pozwolenie na broń jest decyzją administracyjną, wydaną przez właściwy organ Policji.

2. W pozwoleniu określa się:

- 1) cel w jakim zostało ono wydane,
- 2) rodzaj broni,
- 3) ilość egzemplarzy broni.

3. Wraz z pozwoleniem wydaje się zaświadczenie uprawniające do nabycia, w terminie 30. dni od daty jego wydania, określonego w pozwoleniu rodzaju oraz ilości egzemplarzy broni.

4. Jeżeli broń nie została nabyta w terminie, o którym mowa w ust. 3, na żądanie zainteresowanej osoby wydaje się kolejne zaświadczenie.

Art. 14.

1. Osoba, która nabyła broń jest obowiązana niezwłocznie ją zarejestrować.

2. Rejestracji dokonuje właściwy organ Policji na podstawie dowodu nabycia broni.

3. Fakt posiadania zarejestrowanej broni potwierdza legitymacja posiadacza broni.

Art. 15.

Amunicję można nabywać na podstawie legitymacji posiadacza broni lub świadectwa broni, wyłącznie do tej broni, która jest określona w legitymacji lub w świadectwie broni.

Art. 16.

1. Pozwolenia na broń nie wydaje się osobom:

- 1) nie mającym ukończonych 21 lat,
- 2) chorym psychicznie lub o znacznie ograniczonej sprawności psychofizycznej,
- 3) uzależnionym od alkoholu lub od substancji psychoaktywnych,
- 4) nie posiadającym stałego miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 5) co do których istnieje uzasadniona obawa, że mogą użyć broni w celach sprzecznych z interesem bezpieczeństwa lub porządku publicznego, a w szczególności skazanym prawomocnym orzeczeniem sądu za przestępstwo z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej albo wobec których toczy się postępowanie karne o popełnienie takiego przestępstwa.

2. Osoba, która występuje z podaniem o wydanie pozwolenia na broń przedstawia właściwemu organowi Policji orzeczenie lekarsko-psychologiczne wydane przez upoważnionego lekarza i psychologa na podstawie badań przeprowadzonych w zakresie, o którym mowa w ust. 6, stwierdzające, że nie należy ona do osób wymienionych w ust. 1 pkt. 2 lub 3 i potwierdzające, że może ona dysponować bronią.

3. Osoba posiadająca pozwolenie na broń jest obowiązana raz na 5 lat, a osoba mająca ukończone 65 lat raz na 3 lata, przedstawić właściwemu organowi Policji aktualne orzeczenie lekarsko-psychologiczne, o którym mowa w ust. 2.

4. W przypadku ujawnienia okoliczności wskazujących, iż osoba posiadająca pozwolenie na broń należy do osób wymienionych w ust. 1 pkt 2 lub 3, właściwy organ Policji może zobowiązać tą osobę do niezwłocznego poddania się badaniom lekarsko-psychologicznym i przedstawienia orzeczenia lekarsko-psychologicznego, o którym mowa w ust.2.

5. Przepisy ust. 2 i 3 nie dotyczą funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Służby Więziennej oraz funkcjonariuszy innych formacji uzbrojonych, żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów posiadają przydzieloną im broń służbową.

6. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz Ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres badań lekarsko-psychologicznych, którym jest obowiązana poddać się osoba, o której mowa w ust. 2 i 3,
- 2) lekarzy i psychologów upoważnionych do przeprowadzania badań oraz wydawania orzeczenie, o którym mowa w ust. 2 i 3,
- 3) warunki i tryb:
 - a) odwoływania się od orzeczeń lekarsko-psychologicznych,
 - b) uzyskiwania uprawnień przez lekarzy i psychologów przeprowadzających badania lekarsko-psychologiczne,
 - c) kontroli wykonania i dokumentowania badań lekarsko-psychologicznych oraz wydawanych orzeczeń lekarsko-psychologicznych,
- 2) dodatkowe kwalifikacje lekarzy i psychologów przeprowadzających badania lekarsko-psychologiczne,
- 3) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami lekarsko-psychologicznymi oraz wzory stosowanych dokumentów,
- 4) maksymalne stawki opłat za badania lekarsko-psychologiczne.

7. Koszty związane z wydaniem orzeczenia, o którym mowa w ust. 2, 3 i 4 ponosi osoba poddawana badaniu.

8. Minister właściwy do spraw zdrowia określi w drodze rozporządzenia wykaz stanów chorobowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3 wykluczających możliwość wydania pozwolenia na broń.

Art. 17.

1. Osoba, która występuje z podaniem o wydanie pozwolenia na broń jest obowiązana zdać egzamin przed komisją powołaną przez właściwy organ Policji ze znajomości przepisów dotyczących posiadania i używania danej broni oraz z umiejętności posługiwania się tą bronią.

2. Od egzaminu, o którym mowa w ust. 1, zwolnieni są funkcjonariusze Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Służby Więziennej, funkcjonariusze innych formacji uzbrojonych i żołnierze zawodowi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli zdali taki egzamin na podstawie odrębnych przepisów.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi w drodze rozporządzenia tryb przeprowadzania i zakres przedmiotowy egzaminu, skład komisji egzaminacyjnej oraz stawki odpłatności za egzamin. Egzamin powinien składać się z części teoretycznej dotyczącej znajomości przepisów w zakresie zgodnego z prawem posiadania i używania broni oraz z części praktycznej dotyczącej umiejętności posługiwania się bronią, a stawki odpłatności za egzamin powinny być zróżnicowane w zależności od celu, w jakim ma być wydane pozwolenie na broń.

Art. 18.

Właściwy organ Policji może odmówić wydania pozwolenia na broń osobie, która naruszyła:

- 1) warunki określone w pozwoleniu na broń, o których mowa w art. 11 ust. 3,
- 2) obowiązek rejestracji broni, o którym mowa w art. 14 ust. 1,
- 3) obowiązek zawiadomienia Policji o utracie broni, o którym mowa w art. 26 ust. 1,
- 4) obowiązek zawiadomienia o zmianie miejsca zamieszkania, o którym mowa w art. 27,
- 5) zasady przechowywania broni i amunicji oraz ich noszenia, o których mowa w art. 33.

Art. 19.

1. Właściwy organ Policji cofa pozwolenie na broń, jeżeli ujawnione zostało, że osoba, której pozwolenie takie wydano:

- 1) nie przestrzega warunków określonych w pozwoleniu na broń, o których mowa w art. 11 ust. 3,
- 2) należy do osób, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 - 5,
- 3) narusza obowiązek zawiadomienia Policji o utracie broni, o którym mowa w art. 26 ust. 1,

2. Właściwy organ Policji cofa pozwolenie na broń, jeżeli ustały okoliczności faktyczne, które stanowiły podstawę do jego wydania.

3. Właściwy organ Policji może cofnąć pozwolenie na broń w przypadku naruszenia przez posiadacza pozwolenia:

- 1) obowiązku rejestracji broni, o którym mowa w art. 14 ust. 1,
- 2) obowiązku poddania się badaniom lekarsko-psychologicznym i przedstawienia orzeczenia lekarsko-psychologicznego, o którym mowa w art. 16 ust. 2,
- 3) obowiązku zawiadomienia właściwego organu Policji o zmianie miejsca zamieszkania, o którym mowa w art. 27,
- 4) zasad przechowywania broni i amunicji, o których mowa w art. 33,
- 5) wymogu uzyskania zgody na wywóz broni za granicę, o którym mowa w art. 38,
- 6) zasady, o której mowa w art. 44,
- 7) zakazu użyczania broni osobie nieuprawnionej.

Art. 20.

Cofnięcie pozwolenia na broń, następuje w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 21.

1. Dopuszcza się, zbywanie broni i amunicji do tej broni pomiędzy osobami posiadającymi pozwolenie na ten sam rodzaj broni.
2. Osoba zbywająca broń i amunicję do tej broni obowiązana jest niezwłocznie powiadomić pisemnie o tym fakcie właściwy organ Policji.

Art. 22.

1. Osoba, która utraciła uprawnienie do posiadania broni, jest obowiązana niezwłocznie zbyć broń i amunicję do tej broni.
2. Zbycie broni, o którym mowa w ust. 1 może nastąpić za pośrednictwem przedsiębiorcy uprawnionego do obrotu bronią lub w sposób, o którym mowa w art. 21.
3. Jeżeli broń nie zostanie zbyta, należy ją złożyć wraz z amunicją do depozytu właściwego organu Policji.
4. Złożenie broni i amunicji do depozytu nie stanowi przeszkody do ich zbycia w trybie, o którym mowa w ust. 2.

Art. 23.

Osoba, która weszła w posiadanie broni lub amunicji nie posiadając pozwolenia na dany rodzaj lub liczbę egzemplarzy broni, obowiązana jest niezwłocznie złożyć tę broń i amunicję do depozytu właściwego organu Policji.

Art. 24

1. Z zastrzeżeniem przepisu ust. 2, koszty związane z deponowaniem broni i amunicji ponosi Policja.

2. Osoba składająca broń i amunicję do depozytu, z wyjątkiem: znalazcy broni i amunicji oraz osoba, która weszła w posiadanie broni lub amunicji po osobie zmarłej, a także składająca broń i amunicję do depozytu w trybie, o którym mowa w art. 54, ponosi koszty związane z deponowaniem broni i amunicji.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, opłaty związane z deponowaniem broni i amunicji są pobierane po upływie 1 roku od dnia złożenia broni i amunicji do depozytu.

Art. 25.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady deponowania broni i amunicji, oraz stawki odpłatności za przechowywanie broni i amunicji w depozycie, z uwzględnieniem zapewnienia protokolarnego przyjęcia broni i amunicji do depozytu, prowadzenia jej ewidencji oraz utrzymywania jej w odpowiednim stanie technicznym.

Art. 26.

1. Posiadacz broni w przypadku jej utraty jest obowiązany niezwłocznie, nie później jednak niż w czasie 24 godzin od chwili stwierdzenia utraty broni, zawiadomić najbliższą jednostkę Policji.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio wobec znalazcy broni.

Art. 27.

Osoba posiadająca pozwolenie na broń jest obowiązana w razie zmiany miejsca zamieszkania zawiadomić o tym fakcie pisemnie, w terminie 14 dni od dnia zmiany miejsca zamieszkania, organ Policji właściwy ze względu na nowe miejsce zamieszkania.

Art. 28.

1. Właściwe organy Policji, a w stosunku do żołnierzy zawodowych właściwe organy wojskowe są uprawnione do kontroli wykonywania obowiązków wynikających z przepisów ustawy przez osoby oraz podmioty, o których nowa w art. 30 ust. 1, które uzyskały pozwolenie na broń.

2. Dane osobowe osób posiadających pozwolenie na broń, urzędowe informacje i opinie o tych osobach sporządzone w związku ze sprawą pozwolenia na broń oraz liczba, rodzaj i cechy identyfikacyjne broni podlegają, z zastrzeżeniem ust. 3, wpisowi do rejestru prowadzonego przez Komendanta Głównego Policji.

3. Dane osobowe żołnierzy zawodowych posiadających pozwolenie na broń, urzędowe informacje i opinię o tych osobach sporządzone w związku ze sprawą pozwolenia na broń oraz liczba, rodzaj i cechy identyfikacyjne broni podlegają wpisowi do rejestru prowadzonemu przez właściwy organ wojskowy.

4. Zarządy wojewódzkie Polskiego Związku Łowieckiego i zarządy stowarzyszeń strzeleckich są obowiązane do corocznego składania właściwym organom Policji aktualnych wykazów członków uprawiających łowiectwo lub strzelectwo z użyciem własnej broni oraz do powiadamiania tych organów o wykluczeniu wymienionych członków tych organizacji w terminie 30. dni od dnia wykluczenia.

Art. 29.

1. Broń odpowiadająca celom łowieckim i broń odpowiadająca celom sportowym oraz amunicję do takiej broni można użyczać osobom posiadającym pozwolenie na broń wydane w celach łowieckich lub sportowych.

2. Osoba, której użyczono broń na zasadzie określonej w ust. 1 jest obowiązana posiadać przy sobie, poza własną legitymacją posiadacza broni, także poświadczony odpis legitymacji posiadacza broni, który broń użyczył.

Art. 30.

1. Pozwolenie na broń na okaziciela, zwane dalej „świadectwem broni” może być wydane:

- 1) przedsiębiorcom i jednostkom organizacyjnym, które na podstawie odrębnych przepisów powołały wewnętrzne służby ochrony, jeżeli broń jest im niezbędna dla wykonania zadań tych służb wynikających z planu ochrony,
- 2) przedsiębiorcom, którzy uzyskali koncesje na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie usług ochrony osób i mienia, jeżeli broń jest im niezbędna w zakresie i formach określonych w koncesji,
- 3) szkołom lub innym placówkom oświatowym oraz organizatorom kursów kształcącym w zawodzie pracownika ochrony,
- 4) szkołom i organizacjom sportowym w celu realizacji ćwiczeń strzeleckich,
- 5) podmiotom wykonującym zadania związane z realizacją filmów i innych przedsięwzięć artystycznych,
- 6) Urzędem, instytucjom, zakładom, przedsiębiorcom i innym podmiotom, którym broń jest niezbędna do ochrony osobistej ich pracowników w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków pracowniczych związanych ze szczególnym narażeniem na zamach przeciwko życiu lub zdrowiu.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, po uzyskaniu świadectwa broni mogą nabywać broń i amunicję na zasadach określonych w art. 13 ust. 3 i art. 15 albo najmować broń od Policji lub Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 31.

1. Osoby fizyczne zatrudnione przez podmioty, o których mowa w art. 30 ust. 1, przy wykonywaniu zadań wymienionych w tym przepisie, z zachowaniem zasad określonych w art. 16 ust. 1 - 4 i art. 17 ust. 1, mogą zostać dopuszczone do posiadania broni w czasie wykonywania tych zadań.

2. Dopuszczenie do posiadania broni następuje w drodze decyzji administracyjnej, wydawanej przez właściwy organ Policji.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą osób, które na podstawie odrębnych przepisów posiadają licencję pracownika ochrony fizycznej.

4. Legalność posiadania broni przez osoby, o których mowa w art. 31 ust. 1, w tym przez osoby posiadające licencję pracownika ochrony fizycznej, potwierdza legitymacja osoby dopuszczonej do posiadania broni.

Art. 32.

1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia wzory: legitymacji posiadacza broni, zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni oraz legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni. Legitymacje i zaświadczenia powinny zawierać dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację osoby oraz rodzaju broni.

2. Ministrowie właściwi do spraw obrony narodowej oraz do spraw wewnętrznych określą w drodze rozporządzenia organy wojskowe właściwe do wydawania pozwoleń na broń podległym im żołnierzom zawodowym i kontroli wykonywania obowiązków wynikających z przepisów ustawy przez osoby, które uzyskały pozwolenie na broń oraz do prowadzenia rejestru, o którym mowa w art. 28 ust.3.

Art. 33.

1. Broń i amunicję należy przechowywać i nosić w sposób wykluczający ich samoczynne zadziałanie oraz uniemożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw obrony narodowej oraz Ministrem właściwym do spraw kultury określi w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i warunki przechowywania broni i amunicji, z uwzględnieniem zabezpieczeń uniemożliwiających dostęp do broni i amunicji osobom trzecim.

3. Minister właściwy do spraw obrony narodowej określi w drodze rozporządzenia zasady i warunki, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do podmiotów, o których mowa w art. 30 ust. 1.

Rozdział 3

Przewóz przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przywóz i wywóz za granicę broni i amunicji oraz zasady posiadania broni przez cudzoziemców.

Art. 34.

Przewóz broni i amunicji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej może nastąpić na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 35.

1. Przewożenie broni i amunicji środkami transportu publicznego, z zastrzeżeniem ust. 2, jest dopuszczalne przy zachowaniu niezbędnych środków bezpieczeństwa, w szczególności pod warunkiem, że broń i amunicja są zabezpieczone w sposób uniemożliwiający powstanie zagrożenia życia, zdrowia lub mienia.

2. Przewożenie broni i amunicji w kabinach pasażerskich statków powietrznych przez osoby inne, niż specjalnie do tego upoważnione na podstawie odrębnych przepisów, jest zakazane.

3. Ministrowie właściwi do spraw transportu oraz do spraw wewnętrznych określają w drodze rozporządzenia szczegółowe zasady i warunki przewożenia broni i amunicji na pokładach statków powietrznych.

Art. 36.

1. Zakazane jest przesyłanie broni i amunicji za pośrednictwem podmiotów zajmujących się przewożeniem i doręczaniem przesyłek.

2. Organy celne, a także jednostki przewożące ładunki pocztowe, w razie stwierdzenia przypadku naruszenia zakazu, o którym mowa w ust.1, zatrzymują przesyłkę, zawiadamiając o tym najbliższy organ Policji, który jest obowiązany do jej niezwłocznego protokolarnego przejęcia.

Art. 37

1. Przywóz broni i amunicji z zagranicy przez obywateli polskich na własne potrzeby wymaga uprzedniego wydania zaświadczenia przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Osoby o których mowa w ust. 1, przy przekraczaniu granicy są obowiązane do pisemnego zgłoszenia przywozu broni i amunicji właściwemu organowi Straży Granicznej lub organowi celnemu. Organy te przekazują informacje zawarte w zgłoszeniu właściwym organom Policji

3. Osoby, o których mowa w ust. 1 są obowiązane niezwłocznie złożyć przywożoną broń i amunicję do depozytu właściwego organu Policji, a także w terminie 14 dni od dnia przywozu broni na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wystąpić do właściwego organu Policji z wnioskiem o wydanie pozwolenia na broń.

4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, uprawnia do przewozu broni i amunicji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej od granicznego urzędu celnego do siedziby właściwego organu Policji.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi w drodze rozporządzenia wzór zgłoszenia oraz tryb przekazywania informacji, o których mowa w ust. 2. Zgłoszenie powinno zawierać dane, które pozwolą na jednoznaczną identyfikację osoby przywożającej broń i amunicję, a także jednoznaczną identyfikację broni.

Art. 38.

Wywóz broni i amunicji za granicę przez obywateli polskich wymaga zgody właściwego organu Policji.

Art. 39.

1. Członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osoby zrównane z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych mogą posiadać broń i amunicję na podstawie porozumień międzynarodowych lub na zasadzie wzajemności w celach:

- 1/ ochrony osobistej,
- 2/ łowieckich,
- 3/ sportowych,
- 4/ kolekcjonerskich,
- 5/ pamiątkowych.

2. Cudzoziemcom, o których mowa w ust. 1 właściwy organ Policji wydaje terminowe pozwolenie na broń na okres pełnienia przez te osoby funkcji w misjach dyplomatycznych i urzędach konsularnych w Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Ministrowie właściwi do spraw wewnętrznych oraz do spraw zagranicznych określą w drodze rozporządzenia tryb i warunki wydawania pozwoleń na broń cudzoziemcom, o których mowa w ust. 1., z uwzględnieniem wymogu przedstawienia dokumentu o charakterze pozwolenia na broń wydanego cudzoziemcowi przez właściwe organy państwa, którego jest obywatelem.

Art. 40.

Cudzoziemcy nie wymienieni w art. 39 ust. 1, mogą posiadać broń i amunicję, jeżeli są one niezbędne do wykonywania czynności związanych z ochroną misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, przedstawicielstw organizacji międzynarodowych,

członków oficjalnych delegacji zagranicznych, a także do innych celów wynikających z porozumień międzynarodowych lub z zasady wzajemności, z uwzględnieniem przepisu art. 39 ust. 2 i przepisów wydanych na podstawie art. 39 ust. 3.

Art. 41.

1. Przywóz broni i amunicji z zagranicy oraz jej wywóz przez cudzoziemców, o których mowa w art. 39 ust. 1 i art. 40, wymaga uprzedniego wydania zaświadczenia przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej. Zaświadczenie zastępuje pozwolenie na broń na okres do 30 dni od dnia przywozu broni i amunicji.

2. Jeżeli upłynął termin ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, broń i amunicja podlegają niezwłocznemu złożeniu do depozytu organu Policji właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach właściwy organ Policji może wydać cudzoziemcowi zaświadczenie zastępujące pozwolenie na broń oraz uprawniające do wywozu broni i amunicji, określając termin ważności tego zaświadczenia, nie dłuższy jednak niż 14 dni.

4. Jeżeli cudzoziemcy, o których mowa w art. 39 ust. 1 i art. 40, nie spełniają warunków określonych w ust. 1 i 2, broń i amunicja podlegają zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez tych cudzoziemców.

Art. 42.

1. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej mogą przywozić i wywozić broń odpowiadającą celom łowieckim, a także amunicję do niej w ilościach nie przekraczających łącznie 100 sztuk, o ile broń i amunicja służyć mają do polowań organizowanych na podstawie odrębnych przepisów.

2. Cudzoziemcy przybywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wzięcia udziału w imprezach sportowych, których regulamin wymaga użycia broni lub w przygotowaniach do takich imprez, mogą przywozić i wywozić broń odpowiadającą celom sportowym oraz amunicję do tej broni w ilościach potwierdzonych w zaproszeniu organizatorów imprez sportowych.

3. Przywóz oraz wywóz broni i amunicji, przez cudzoziemców, o których mowa w ust. 1 i 2, odbywa się na podstawie zaświadczenia wydanego przez właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej, które zastępuje pozwolenie na broń na okres do 30 dni od dnia przywozu broni i amunicji.

4. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 3, uprawnia cudzoziemców do nabycia amunicji do broni określonej w tym zaświadczeniu.

5. Jeżeli upłynął termin ważności zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3, broń i amunicja podlegają niezwłocznemu złożeniu do depozytu organu Policji właściwego ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach właściwy organ Policji może wydać cudzoziemcowi zaświadczenie zastępujące pozwolenie na broń oraz uprawniające do wywozu broni i amunicji, określając termin ważności tego zaświadczenia, nie dłuższy jednak niż 30 dni. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio.

7. Jeżeli cudzoziemcy, o których mowa w ust. 1 i 2, nie spełniają warunków określonych w ust. 1 - 3 i 5, broń i amunicja podlegają zatrzymaniu przez właściwy organ Straży Granicznej lub organ celny i protokolarnemu przekazaniu organowi Policji właściwemu ze względu na miejsce przekraczania granicy przez tych cudzoziemców.

8. Przepisy ust. 1-7 stosuje się odpowiednio do obywateli polskich mających miejsce stałego zamieszkania za granicą.

Art. 43.

Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi w drodze rozporządzenia wzory zaświadczeń, o których mowa w art. 34, art. 37 ust. 1, art. 41 ust. 1 i 3 oraz art. 42 ust. 3 i 6. Zaświadczenia powinny zawierać opis przywożonej, przewożonej lub wywożonej broni i amunicji umożliwiającą ich jednoznaczną identyfikację, a także dane, które wraz z dokumentem paszportowym lub innym dokumentem uprawniającym do przekroczenia granicy państwa pozwolą na ustalenie tożsamości ich posiadacza.

Rozdział 4 Strzelnice

Art. 44.

Broń, która jest zdolna do rażenia celów na odległość może być używana w celach szkoleniowych i sportowych tylko na terenie strzelnic.

Art. 45.

1. Strzelnice powinny być zlokalizowane, zbudowane i zorganizowane w sposób nie naruszający wymogów związanych z ochroną środowiska oraz wykluczający możliwość wydostania się poza ich obręb pocisku wystrzelonego z broni ze stanowiska strzeleckiego w sposób zgodny z regulaminem strzelnicy.

2. Szczegółowe zasady zachowania bezpieczeństwa na strzelnicy określa regulamin strzelnicy.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w drodze rozporządzenia określi wzorcowy regulamin bezpiecznego funkcjonowania strzelnic, uwzględniając warunki korzystania ze strzelnicy oraz sposób obchodzenia się z bronią i sposób zachowania się osób przebywających na strzelnicy.

Art. 46.

Dopuszczenie strzelnicy do użytkowania oraz zatwierdzenie regulaminu strzelnicy następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez właściwego wójta, burmistrza (prezydenta miasta).

Art. 47.

Minister właściwy do spraw ochrony środowiska określi w drodze rozporządzenia wymagania w zakresie ochrony środowiska dotyczące budowy i użytkowania strzelnic.

Art. 48.

Przepisów rozdziału nie stosuje się do strzelnic Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej oraz Służby Więziennej.

Art. 49.

Funkcjonowanie strzelnic regulują odrębne przepisy.

Rozdział 5
Przepisy karne

Art. 50.

1. Kto zbywa osobie nieuprawnionej broń palną lub amunicję do broni palnej podlega karze pozbawienia wolności od 1 roku do lat 10.

2. W razie skazania za przestępstwo, o którym mowa w ust. 1 można orzec przepadek broni palnej i amunicji, chociażby przedmioty te nie stanowiły własności sprawcy.

Art. 51.

1. Kto zbywa osobie nieuprawnionej, posiada albo wyrabia bez wymaganego pozwolenia broń pneumatyczną lub amunicję do tej broni, miotacz gazu obezwładniającego lub inne narzędzie albo urządzenie, którego używanie może zagrażać życiu lub zdrowiu, podlega karze aresztu lub grzywny.

2. Tej samej karze podlega, kto:

1) nie dopełnia obowiązku niezwłocznej rejestracji broni albo obowiązku zdania broni i amunicji do depozytu,

2) nie dopełnia obowiązku niezwłocznego zawiadomienia Policji o utracie, znalezieniu lub zbyciu innej osobie broni i amunicji do tej broni,

3) posiadając pozwolenie na broń nie dopełnia obowiązku pisemnego zawiadomienia właściwego organu Policji o zmianie miejsca zamieszkania w terminie 14 dni od dnia zmiany miejsca zamieszkania,

4) przywozi albo wywozi za granicę broń i amunicję lub przewozi broń i amunicję przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez wymaganego zaświadczenia właściwego konsula Rzeczypospolitej Polskiej lub bez zgody właściwego organu Policji, a także nie dopełnia obowiązku pisemnego zgłoszenia przywozu broni i amunicji przy przekraczaniu granicy,

5) narusza zakaz przesyłania broni i amunicji za pośrednictwem podmiotów zajmujących się przewożeniem i doręczaniem przesyłek,

6) przechowuje broń i amunicję w sposób umożliwiający ich samoczynne zadziałanie albo umożliwiający dostęp do nich osób nieuprawnionych,

7) przewozi broń lub amunicję środkami transportu publicznego nie zachowując niezbędnych środków bezpieczeństwa, w szczególności nie spełniając warunku zabezpieczenia broni i amunicji w sposób uniemożliwiający powstanie zagrożenia życia, zdrowia lub mienia.

8) przewozi broń i amunicję w kabinie pasażerskiego statku powietrznego, nie będąc osobą do tego upoważnioną na podstawie odrębnych przepisów,

9) nosi broń naruszając ograniczenie lub wykluczenie możliwości jej noszenia określone przez właściwy organ Policji w pozwoleniu na broń.

10) używa w celach szkoleniowych lub sportowych broni zdolnej do rażenia celów na odległość poza obrębem strzelnic,

11) narusza przepisy regulaminu określającego warunki bezpieczeństwa na strzelnicy,

3. Kto posiada broń nie mając przy sobie legitymacji posiadacza broni, albo legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni podlega karze grzywny.

4. Kto posiada użyzoną broń odpowiadającą celom łowieckim lub sportowym nie mając przy sobie poświadczonego odpisu legitymacji posiadacza broni, który broń użyczył, podlega karze grzywny.

5. W razie popełnienia wykroczeń, o których mowa w ust. 1 i 2, można orzec przepadek broni i amunicji, chociażby przedmioty te nie stanowiły własności sprawcy.

6. Orzekanie w sprawach, o których mowa w ust. 1 - 5 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 52.

Zachowują swoją ważność pozwolenia na broń i legitymacje noszące nazwę "pozwolenie na broń" wydane na podstawie dotychczasowych przepisów.

Art. 53.

Do nie zakończonych decyzją ostateczną postępowań w sprawach pozwoleń na broń stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 54

Nie podlega karze, kto bez wymaganego pozwolenia posiada broń lub amunicję i w terminie do 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy dobrowolnie zawiadomi o tym fakcie jednostkę Policji oraz złoży broń i amunicję do jej depozytu.

Art. 55.

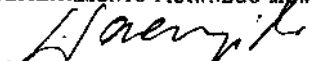
Traci moc ustawa z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43, z 1983 r., Nr 6, poz. 35, z 1988 r., Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 88, poz. 554 oraz Nr 114, poz. 740), z wyjątkiem przepisów art. 3, art. 18-19 i art. 24 - 26 oraz art. 27, art. 28 i art. 32 - 35 w części dotyczącej materiałów wybuchowych.

Art. 56.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 54, który wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność
pod względem prawnym
i redakcyjnym

WICEDYREKTOR
DEPARTAMENTU PRAWNEGO MSWIA


Marcin Wereszczyński

UZASADNIENIE

Obowiązująca od ponad 37 lat ustawa z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43, z 1983 r., Nr 6, poz. 35, z 1988 r., Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1997 r. Nr 6, poz. 31, Nr 88, poz. 554 oraz Nr 114, poz. 740) regulująca istotną problematykę legalnego dostępu do broni i amunicji nie odpowiada obecnym uwarunkowaniom społecznym i gospodarczym. Jest w znacznym stopniu anachronicznym aktem normatywnym.

Proces demokratyzacji, gruntowne przemiany gospodarcze, a przy tym wzrastający realnie poziom zagrożenia bezpieczeństwa i porządku publicznego stwarzają konieczność pilnego określenia nowych ustawowych zasad administracyjnej reglamentacji pozwoleń na broń i amunicję.

Wychodząc naprzeciw istniejącym potrzebom, w resorcie spraw wewnętrznych, konkretnie zaś w Biurze Prewencji Komendy Głównej Policji, przygotowano prezentowany projekt nowej ustawy.

Uwzględnia on szereg istotnych zmian w odniesieniu do aktualnego stanu prawnego.

Jedną z kluczowych, nowych koncepcji jest odmienna niż dotychczas prawna klasyfikacja broni (art. 4 ust. 1).

Określono cztery zasadnicze jej rodzaje podlegające przepisom ustawy, t.j.: broń palną, miotacze gazu o bezwładniającym broń pneumatyczną oraz inne narzędzia i urządzenia uznane za przedmioty wymagające (ze względu na możliwość zagrożenia życia lub zdrowia) uzyskania pozwolenia.

Powyższą klasyfikację wsparto prawnymi definicjami broni palnej i broni pneumatycznej.

Jednym z najbardziej odbiegających od dotychczasowych rozwiązań jest, wynikające z definicji określonej w art. 4 projektu, sklasyfikowanie broni gazowej w grupie broni palnej. Odbiega ono zasadniczo od dotychczasowego stanowiska doktryny kryminalistyki, jak też od stanowiska zajętego w tej kwestii przez Sąd Najwyższy*.

Próba jego wprowadzenia jest uwarunkowana praktycznie, w szczególności ściśle związana z upowszechnieniem broni gazowej, w znacznej części posiadanej bez wymaganego pozwolenia. Wbrew obiegowym opiniom używanie tej broni może stwarzać realne zagrożenie życia lub zdrowia, zwłaszcza wskutek działania energii gazów prochowych gwałtownie wydostających się z lufy podczas strzału.

Istotnymi okolicznościami tworzącymi podstawę omawianego

* Por. np. T.Hanausek; Aktualne problemy dotyczące pojęcia broni palnej w polskiej teorii kryminalistyki, "Przegląd Sądowy" nr 4/92 M.Kulicki, "Wybrane zagadnienia techniki kryminalistycznej", Toruń 1991, s. 217-218.

rozwiązania są także upowszechniające się przypadki przerabianie broni gazowej na broń bojową, jak też stosowania do broni gazowej amunicji zawierającej ładunek drobnego śrutu. Niepokojąco wzrasta liczba przypadków posługiwania się omawianą bronią, jako narzędziem przestępstwa.

Dane uzyskane w Sądzie Wojewódzkim w Warszawie wskazują, że np. w przypadkach rozboju broń gazowa jako narzędzie tego groźnego przestępstwa występuje statystycznie na drugim miejscu po nożu. Broń taka jest zazwyczaj ładząco podobna do typowej bojowej broni palnej, przez co jej rozpoznanie, np. przez interweniującego policjanta, staje się praktycznie niemożliwe. Skutkuje to często użyciem w odpowiedzi przez policjanta broni bojowej. Z powyższych względów użycie broni gazowej przeciwko policjantowi powinno być oceniane prawnie jako użycie broni palnej, ze wszelkimi wynikającymi z takiej sytuacji prawnymi konsekwencjami.

Dotychczasowe uregulowania sprawiają, że broń gazowa nie będąc klasyfikowana jako broń palna może być oceniana w procesie karnym włącznie jako niebezpieczne narzędzie. Zdarzają się przy tym paradoksalne rozstrzygnięcia, gdy nawet taka jej ocena jest przez Sąd odrzucana^{**}.

Omawiana zmiana prawnej klasyfikacji broni gazowej wywołałaby, co oczywiste, poważne konsekwencje, w tym penalizacyjne. Na "wyższym poziomie" ulokowana zostałaby penalizacja takich czynów jak: nielegalne posiadanie, wyrabianie, czy też zbywanie broni gazowej. Z dotychczasowych wykroczeń czyny te przekształcone zostałyby w przestępstwa sankcjonowane karą pozbawienia wolności od 1 roku do lat 10 (art. 286 kk).

Biorąc pod uwagę szereg aktualnie występujących negatywnych uwarunkowań, a zwłaszcza odczuwalny spadek poziomu bezpieczeństwa i porządku publicznego spowodowany głównie wzrostem przestępczości, wskazane skutki prawne wydają się być możliwe do zaakceptowania i uzasadnione.

Do gruntownych zmian zalicza się również rezygnacja z administracyjnej reglamentacji dostępu do ręcznych miotaczy gazu obezwładniającego. Odpowiada to standardom zachodnio-europejskim oraz wychodzi naprzeciw powszechnym oczekiwaniom obywateli w sytuacji pewnego realnego wzrostu zagrożenia ich osobistego bezpieczeństwa.

W projekcie (art. 11 ust. 2) określono w szczególności cele, w jakich może być wydane pozwolenie na broń np. ochrona osobista, cele łowieckie, sportowe. Jednocześnie zobowiązano Ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia wchodzących w rachubę rodzajów broni odpowiadających poszczególnym celom, w jakich pozwolenia będą wydawane (art. 11 ust. 4).

Stworzono tym samym podstawę do dalszej szczegółowej regulacji kwestii dysponowania różnymi rodzajami broni, czego nie precyzują we właściwy sposób dotychczasowe przepisy prawa.

Projekt wyraźnie określa (art. 13 ust. 1), że pozwolenie na

^{**} Np. Sprawa rozpatrywana przez Sąd Wojewódzki w Łodzi - sygn. akt IV K 235/93.

broń jest decyzją administracyjną wydaną przez właściwy organ Policji. Jak stąd wynika, postępowanie administracyjne w przedmiocie uprawnienia do posiadania broni podlegałoby procedurze określonej w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Sama pozytywna decyzja określająca owo uprawnienie potwierdzona byłaby legitymacją posiadacza broni

W decyzji określone byłyby: cel w jakim wydano pozwolenie (np. łowiectwo), rodzaj oraz ilość egzemplarzy broni.

Projekt przewiduje swoisty rodzaj decyzji administracyjnej, nie występujący w ustawie "Kodeks postępowania administracyjnego", t.j. decyzję cofającą pozwolenie na broń. W określonych ustawowo przypadkach właściwy organ wyposażony zostałby w możliwość wydania takiej decyzji. Analogiczne rozwiązanie, konieczne z punktu widzenia ochrony interesu porządku publicznego, istnieje w obowiązującej aktualnie ustawie o broni, amunicji i materiałach wybuchowych.

Przyjęto zasadę, że pozwolenie na broń ma charakter uprawnienia wydawanego na czas nieokreślony, za wyjątkiem pozwolenia na broń krótką bojową, które wydawane jest na okres 5 lat. (art. 10 ust. 4 i 5).

Wzorem krajów zachodnich przewidziano obowiązek poddania się osoby zainteresowanej pozwoleniem na broń stosownemu egzaminowi, którego przedmiotem byłaby zarówno znajomość przepisów prawa dotyczących używania broni (np. obrona konieczna i stan wyższej konieczności), jak i praktyczna umiejętność posługiwania się bronią (art. 17).

Czynności egzaminacyjne wiążą się z konkretnymi kosztami, zaś skala zainteresowania bronią jest znaczna. W tej sytuacji nie jest możliwe obciążenie wspomnianymi kosztami organów Policji, a zatem budżetu Państwa. Dlatego proponowane jest wprowadzenie stosownej odpłatności za egzaminy.

Zaprojektowano istotne zmiany w wykazie kategorii osób, które nie mogą posiadać pozwolenia na broń (art. 16 ust. 1).

Podwyższono z 18 do 21 lat dolną granicę wieku posiadacza pozwolenia. Podyktowane jest to koniecznością wzmocnienia pewności co do prawidłowego używania broni. Taka pewność dotyczy zwykle osób dysponujących już określonym życiowym doświadczeniem. Podobne motywy i ograniczenia odnoszą się np. do kwestii praw wyborczych, czy też wykonywania odpowiedzialnych funkcji publicznych.

Nie przewiduje się utrzymania dotychczasowego wyjątku, określającego możliwość posiadania broni sportowej przez osoby małoletnie powyżej 16 lat.

Projekt wyklucza wydanie pozwolenia m.in. w przypadku osób chorych psychicznie lub o znacznie ograniczonej sprawności psychofizycznej, czego nie przewiduje dotychczasowa ustawa. Wyraźnie uzależniono wydanie pozwolenia od przedstawienia przez zainteresowaną osobę orzeczenia lekarsko-psychologicznego upoważnionego lekarza i psychologa. Osoby posiadające już

pozwolenie, obowiązane byłyby do przedstawienia takiego orzeczeni raz na 5 lat, natomiast raz na 3 lata orzeczenie przedstawiałyby osoby mające ukończone 65 lat życia.

Minister właściwy do spraw zdrowia jest zobowiązany do określenia wykazu stanów chorobowych wykluczających możliwość wydania pozwolenia na broń.

Powyższe unormowania pozwolą wykluczyć przypadki legalnego dostępu do broni osób, które ze względów zdrowotnych nie powinny bronią dysponować.

Dość znaczne koszty uzyskania opinii lekarsko-psychologicznej, z wcześniej wskazanych przyczyn powinien ponosić sam zainteresowany. Za takim rozwiązaniem przemawia dodatkowo fakt, że prawo do posiadania broni nie jest umieszczone wśród praw obywateli gwarantowanych przez Konstytucję.

Wśród nowych rozwiązań uwzględniono konieczność określenia przez Ministra właściwego do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrami właściwymi do: spraw obrony narodowej oraz do spraw kultury w drodze rozporządzenia, szczegółowych warunków i zasad przechowywania broni i amunicji w sposób bezpieczny, a także zabezpieczający przed dostępem do broni i amunicji osób nieuprawnionych (art. 33 ust.2).

Określono zakaz dokonywania przeróbek broni zmieniających jej rodzaj, kaliber lub przeznaczenie określone w pozwoleniu na broń. Dokonywanie takich przeróbek uznawane byłoby za nielegalny wyrób broni (art. 6), a zatem w przypadku broni palnej (w tym gazowej) za przestępstwo z art. 286 obowiązującego kodeksu karnego.

Nabrzmiałym problemem pozostaje deponowanie broni. Wymaga on precyzyjnego unormowania z wielu względów, np: z powodu istniejącego obecnie braku odpowiednich techniczno - organizacyjnych oraz finansowych możliwości długotrwałego często przechowywania broni przez Policję, z przyczyn natury cywilno-prawnej itd.

Projekt przewiduje określenie odpowiednich zasad deponowania broni i amunicji oraz stawek odpłatności za przechowywanie ich w depozycie. Kwestie te zostaną uregulowane w drodze rozporządzenia Ministra właściwego do spraw wewnętrznych wydanego w porozumieniu z Ministrem właściwym do spraw finansów publicznych(art. 22 - 25).

Projekt utrwała koncepcję zawartą w ustawie o ochronie osób i mienia, zgodnie z którą ulega rozszerzeniu krąg podmiotów mogących uzyskać świadectwo broni uprawniające do posiadania broni obiektowe.

Przewidywane dalsze wzmożone zainteresowanie bronią, jak też planowana obligatoryjność egzaminów sprawdzających praktyczną umiejętność posługiwania się nią skłoniły projektodawcę do ujęcia w przedstawionym projekcie przepisów dotyczących urządzania i funkcjonowania strzelnic (rozdział 4). Szczególną uwagę poświęcono kwestii zachowania wymogów bezpieczeństwa oraz ochrony środowiska. Właściwość w tych sprawach, włącznie z nadzorem, powierzono wójtom oraz burmistrzom (prezydentom miast). Przepisy rozdziału dotyczącego strzelnic powstały w uzgodnieniu z kierownictwem

Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego i oparte są na nowoczesnej doktrynie obowiązującej w omawianym zakresie w krajach zachodnio-europejskich. Stosowną uwagę poświęcono również kwestii legalnego posiadania broni przez cudzoziemców. Ożywione międzynarodowe kontakty polityczne i gospodarcze, wzrastający ruch turystyczny, a także przedsięwzięcia sportowe i zainteresowanie cudzoziemców możliwością uprawiania w naszym kraju łowiectwa powoduje konieczność odpowiedniego unormowania tej kwestii. Poświęcone temu są określone przepisy rozdziału 3 sformułowane w ścisłej współpracy z resortem spraw zagranicznych. Nowa regulacja ustawowa zmierza m.in. do podniesienia dyscypliny w zakresie dysponowania bronią i amunicją. W istniejących realiach wydaje się to być całkowicie uzasadnione.

Przewidziano zróżnicowane prawne konsekwencje naruszania określonych przepisów ustawy oraz przepisów wydanych na jej podstawie.

Są to konsekwencje zarówno natury karnej, w tym karno - administracyjnej, jak i natury administracyjnej, np. obligatoryjne lub fakultatywne cofnięcie pozwolenia w przypadkach rażącego naruszenia określonych norm.

Projekt zawiera przepis abolicyjny wyłączający - pod określonymi warunkami - odpowiedzialność karną za nielegalne posiadanie broni przed wejściem w życie ustawy. Przepis ten ma istotne znaczenie prewencyjne.

W toku zaawansowanych prac legislacyjnych nad projektem "ustawy o broni, amunicji, materiałach wybuchowych i wyrobach pirotechnicznych" ówczesni Ministrowie Spraw Wewnętrznych oraz Przemysłu i Handlu uzgodnili, że szeroka i bardzo złożona problematyka materiałów wybuchowych i wyrobów pirotechnicznych powinna być ujęta w odrębnej regulacji ustawowej. Resort przemysłu i handlu wyraził gotowość podjęcia pilnych prac legislacyjnych nad projektem ustawy w ww. zakresie.

Powyższe ustalenia pozwoliły na przyspieszenie zakończenia prac nad projektem ustawy o broni i amunicji.

Należy stwierdzić, iż wejście w życie ustawy nie powinno spowodować dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa. Wydatki związane z wprowadzeniem w życie ustawy, w szczególności związane z utworzeniem i prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 28 ust. 2, a także z przeprowadzaniem egzaminów, o których mowa w art. 17, zostaną zrekompensowane budżetowi z opłat za te egzaminy. Również opłaty za badania lekarsko-psychologiczne osób ubiegających się o wydanie pozwolenia na broń, byłyby - zgodnie z projektowanym art. 16 ust. 7 - uiszczane przez te osoby.



**MINISTER
PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
RYSZARD CZARNECKI**

Sekr. Min. RCz/.....1491...../98/DHPiST-jb

Warszawa, 1998 . 08.19

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności projektu ustawy o broni i amunicji z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem ustawy (RM-10-35-98), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

I. Projektowana ustawa zgodnie z art. 1 określa zasady wydawania i cofania pozwolenia na broń, nabywania broni i amunicji, jej przechowywania, zbywania i deponowania, przewozu przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz przywozu i wywozu za granicę broni i amunicji.

II. Kwestie dotyczące nabywania i posiadania broni są w prawie Unii Europejskiej regulowane przez Dyrektywę Rady 91/477/EWG z 18 czerwca 1991 r. dotyczącą kontroli nabywania i posiadania broni (Dz. Urz. WE nr L 256, 13.09.91).

III. Wymieniona wyżej dyrektywa wprowadza podział broni na cztery kategorie: A – broń, której posiadanie jest niedozwolone, B – broń, której posiadanie wymaga odpowiedniego pozwolenia, C – broń, której posiadacz powinien złożyć odpowiednie oświadczenie oraz D - inne rodzaje broni. Przepisy polskiego projektu ustawy obejmują mniejszy zakres

przedmiotowy, a broń dzielią na taką, której posiadanie jest uwarunkowane uzyskaniem posiadaniem odpowiedniego pozwolenia i na taką, której posiadanie nie wymaga pozwolenia. Należy więc stwierdzić, że przepisy projektu ustawy są w tej kwestii bardziej rygorystyczne niż przepisy Dyrektywy Rady 91/477/EWG.

IV. Przepisy projektowanej ustawy stanowią, podobnie jak przepisy art. 1 ust. 4 oraz art. 7 ust. 3 Dyrektywy Rady 91/477/EWG, że pozwolenie na broń wydawane w formie decyzji administracyjnej jest ważne 5 lat. Pozwolenia takiego nie wydaje się jednak między innymi osobom, które nie ukończyły 21 roku życia, ani osobom nie posiadającym stałego miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Tymczasem art. 5 Dyrektywy 91/477/EWG stanowi, iż pozwolenie na posiadanie broni może zostać wydane jedynie osobie, która ukończyła 18 lat. Wyjątkowo może ono zostać wydane osobie młodszej dla celów ćwiczebnych oraz łowieckich.

V. Przepisy projektowanej ustawy regulują zasady przyznawania legitymacji posiadacza broni. Zgodnie z art. 31 projektu legitymacje te powinny zawierać dane umożliwiające jednoznaczną identyfikację osoby oraz rodzaju broni. Należy uznać iż postanowienie to jest zgodne z postanowieniami załącznika II wyżej wymienionej dyrektywy określającego informacje jakie powinny być zawarte w Europejskiej legitymacji posiadacza broni.

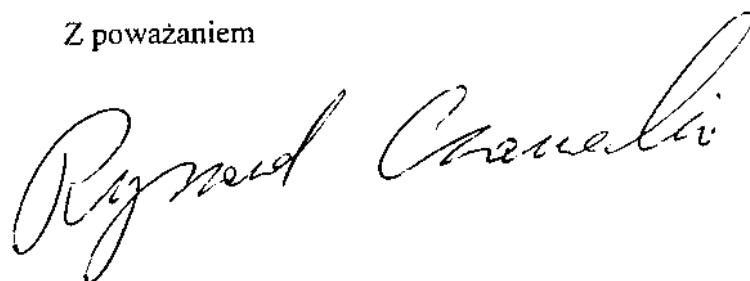
VI. Przepisy projektowanej regulacji określają w rozdziale trzecim zasady posiadania broni przez cudzoziemców, przewozu broni przez terytorium Polski, a także przywóz i wywóz broni i amunicji za granicę. Zgodnie z tymi przepisami posiadać broń i amunicję mogą jedynie członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osoby zrównane z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych. Inni cudzoziemcy mogą posiadać broń tylko w wypadku, kiedy jest to niezbędne do wykonywania czynności związanych z ochroną misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych, przedstawicielstw organizacji międzynarodowych, członków oficjalnych delegacji zagranicznych, a także do innych celów wynikających z porozumień międzynarodowych oraz z zasady wzajemności. Zachowany przy tym zostaje wymóg przedstawienia przez cudzoziemca odpowiedniego pozwolenia na broń wydanego przez właściwe organy państwa, którego jest obywatelem.

Przepisy te uwzględniają postanowienia art. 7 ust. 1,2 Dyrektywy Rady 91/477/EWG.

VI. Jak wynika z powyższej analizy, projektowana ustawa o broni i amunicji w dużej mierze wdraża postanowienia Dyrektywy Rady 91/477/EWG. Nieliczne rozbieżności wynikają z faktu, iż niektóre przepisy projektowanej ustawy są bardziej rygorystyczne niż postanowienia wyżej wspomnianej dyrektywy. Projektowaną ustawę należy uznać za zgodną z prawem Unii Europejskiej. Decyduje o tym przepis art. 3 tej dyrektywy, który stanowi iż państwa członkowskie mają prawo wprowadzać bardziej rygorystyczne przepisy niż te, które zawarte są w dyrektywie, pod warunkiem że zagwarantują one prawa zawarte w art. 12 dyrektywy. Artykuł ten stanowi, iż strzelcy sportowi oraz myśliwi mogą podczas przejazdu przez dwa lub więcej państwa członkowskie posiadać broń niezbędną do wzięcia udziału w strzeleckich imprezach sportowych lub w polowaniach na które się udają bez konieczności uprzedniego uzyskania pozwolenia na broń. Warunkiem jest jednak posiadanie przez nich Europejskiej legitymacji posiadacza broni oraz możliwość udokumentowania celu podróży. Przepisy art. 12 Dyrektywy Rady 91/477/EWG nie mogą jednak tymczasowo być wdrożone przez Polskę, ponieważ dotyczą one jedynie posiadaczy Europejskiej legitymacji posiadacza broni.

W konkluzji stwierdzam, iż projektowana ustawa o broni i amunicji jest zgodna z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem



Do uprzejmej wiadomości

Pan Janusz Tomaszewski
Wiceprezes Rady Ministrów
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

R O Z P O R Z A D Z E N I E
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI
z dnia

w sprawie określenia szczegółowych zasad i warunków przechowywania broni i amunicji.

Na podstawie art.33 ust.2 ustawy z dnia
(Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się co następuje:

§ 1

Rozporządzenie określa szczegółowe zasady i warunki przechowywania broni i amunicji:

- 1) przez osoby fizyczne, posiadające tę broń na podstawie pozwolenia na broń,
- 2) przez osoby fizyczne, które na podstawie odrębnych przepisów wykonują zawód związany z koniecznością posiadania broni,
- 3) przez podmioty posiadające broń na podstawie pozwolenia na broń na okaziciela, zwanego dalej świadectwem broni.

§ 2

1. Osoby, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2 są zobowiązane do przechowywania posiadanej broni i amunicji w sposób uniemożliwiający dostęp do niej osobom trzecim.
2. Broń i amunicja powinny być przechowywane w kasecie metalowej i jeżeli to możliwe na trwałe przymocowanej do ściany lub podłogi, ewentualnie w metalowym sejfie.
3. Pomieszczenie, w którym jest przechowywany więcej niż jeden egzemplarz broni, powinno być wyposażone w kraty w oknach i wzmocnione drzwi wejściowe.

§ 3

1. Podmioty, o których mowa w § 1 pkt 3 są zobowiązane do przechowywania broni i amunicji znajdującej się w ich dyspozycji, zgodnie z zachowaniem zasad i warunków bezpieczeństwa.

2. Za prawidłowe zabezpieczenie broni i amunicji, podczas jej przechowywania, przez podmioty określone w § 1 pkt 3, jest odpowiedzialna osoba, która wykazała się znajomością przepisów z zakresu obchodzenia się bronią, wyznaczona przez kierujących tymi podmiotami.

§ 4

1. Broni i amunicja powinny być przechowywane, przez podmioty określone w § 1 pkt 3, w odpowiednio do tego przystosowanym pomieszczeniu, w kasecie metalowej na trwałe przymocowanej do ściany lub podłogi, ewentualnie w metalowym sejfie.
2. Pomieszczenie, o którym mowa w ust. 2 powinno:
 - 1) znajdować się w budynku murowanym i być wyodrębnione spośród innych pomieszczeń, a w miarę możliwości, powinno być usytuowane na piętrze,
 - 2) posiadać specjalne zabezpieczenie, w tym:
 - a) drzwi obite blachą stalową o grubości powyżej 2 mm, posiadające blokadę przeciwwyważeniową oraz zamknięcie najmniej na dwa zamki patentowe i żelazną sztabę,
 - b) okna osłonięte siatką metalową o wymiarach oczek 10 mm x 10 mm oraz na stałe zamocowanymi kratami metalowymi wykonanymi z prętów stalowych o średnicy nie mniejszej od 12 mm lub płaskowników stalowych o wymiarach nie mniejszych niż 8 x 30 mm; odstęp pomiędzy prętami w kratce nie powinien przekraczać wymiarów 120 mm x 120 mm, a płaskowników 80 mm w poziomie i 240 mm w pionie,
 - c) wyposażenie w sygnalizację alarmową,
 - d) wyposażenie w sprzęt gaśniczy.
3. Wymagania określone w ust. 2 pkt 2 lit. a i b nie dotyczą przechowywania broni i amunicji w obiektach zabytkowych.

§ 5

1. Broń na czas przechowywania powinna być wyjęta z futerału i rozładowana, ze zwolnionym kurkiem, z odłączonym magazynkiem, zabezpieczona, technicznie sprawna, kompletnie czysta i zakonserwowana.
2. Amunicja do broni powinna być umieszczona w pojemnikach, celem uniknięcia uderzenia w spłonkę naboju, z tym, że amunicja przechowywana w celach pamiątkowych i kolekcjonerskich powinna być rozbrojona.
3. Niedopuszczalne jest przechowywanie amunicji w magazynkach nabojowych.

§ 6

1. W przypadku niemożności zapewnienia warunków wymaganych przy przechowywaniu broni i amunicji, o których mowa §§ 2 i 4, broń i amunicja powinny być przekazane do depozytu.
2. Szczegółowe zasady deponowania broni i amunicji określają odrębne przepisy.

§ 7

Broń i amunicja będące w posiadaniu podmiotów wymienionych w § 1 pkt 3 podlega rejestracji w "Książce stanu uzbrojenia", której wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

§ 8

1. Wydawanie oraz zdawanie broni i amunicji na czas wykonywania czynności związanych z posiadaniem broni, rejestruje się w "Książce wydania - przyjęcia broni i amunicji", której wzór określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.
2. Broń i amunicja powinny być zdane do magazynu bezpośrednio po zakończeniu czynności związanych z posiadaniem broni.

§ 9

Broń i amunicja przeznaczone do celów myśliwskich powinna być przechowywane na zasadach określonych przez Polski Związek Łowiecki.

§ 10

1. Broń i amunicja posiadane w celach pamiątkowych lub kolekcjonerskich może być wpisana do rejestru zabytków prowadzonego przez właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków.
2. Broń i amunicja, o których mowa w ust. 1 oraz wpisana do rejestru zabytków powinna być przechowywana zgodnie z warunkami określonymi w § 4.

§ 11

Broń i amunicja posiadane w celach sportowych powinny być przechowywane na zasadach określonych przez Polski Związek Strzelectwa Sportowego.

§ 12

Broń i amunicja przeznaczone do wykorzystania przy produkcji filmów oraz w ramach imprez kulturalnych powinny być przechowywane zgodnie z warunkami określonymi w § 4.

§ 13

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

W POROZUMIENIU:

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

MINISTER KULTURY I SZTUKI

K S I A Ż K A S T A N U U Z B R O J E N I A

Załącznik nr 1
WZÓR

1	2	3	4	5	6	7
LIAZWA BRONI	KALIBER	NUMER	ROK PRODUKCJI	ILOSC MAGAZYNKOW	ILOSC AMUNICJI	DODATKOWE WYPOSABZENIE

DATA	CODZINA	NAZWISKO I IMIĘ WYDAJĄCE- GO	NAZWISKO I IMIĘ PRZYJMU- JĄCEGO	STANOWI- SKO I MIEJSCE ZATRUD- NIENIA PRZYJMU- JĄCEGO	RODZAJ BRONI KALIBER BRONI	ROK PRODUKCI BRONI NR I SERIA BRONI	INNE CECHY IDENTYFI- KACYJNE BRONI	ILOSC MAGAZY- NKÓW BRONI	ILOSC AMUNICJI DO BRONI	PODPIS WYDAJĄ - CEGO	PODPIS PRZYJMU- JĄCEGO

KSIĄŻKA WPDANIA - PRZYJĘCIA BRONI I AMUNICJI DO MAGAZYNU
 EVIDENCJA WPDANIA BRONI Z MAGAZYNU

WZOR

załącznik nr 2

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia szczegółowych zasad i warunków przechowywania broni i amunicji stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 32 ust. 2 ustawy z dnia o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

W projekcie rozporządzenia ustala się jednolite szczegółowe zasady i warunki przechowywania broni i amunicji przez osoby posiadające broń na podstawie indywidualnego pozwolenia na broń oraz przez podmioty posiadające broń na podstawie świadectwa broni.

Osoby fizyczne posiadające broń na podstawie pozwolenia na broń zobowiązuje się do przechowywania broni i amunicji w sposób uniemożliwiający dostęp do nich osobom trzecim (§ 2). Broń i amunicja powinny być przechowywane w kasecie lub sejfie metalowym, o ile to możliwe przytwierdzonymi do podłogi lub ściany. Okna pomieszczenia, w którym przechowuje się więcej niż jeden egzemplarz broni powinny być zabezpieczone kratą, natomiast drzwi wzmocnione.

Podmioty posiadające broń na podstawie świadectwa broni zobowiązuje się do przechowywania broni i amunicji zgodnie z wymogami bezpieczeństwa. Kierownicy tych podmiotów są zobowiązani wyznaczyć osobę odpowiedzialną za przechowywanie i wydawanie broni amunicji (§ 3).

Podmioty te muszą zapewnić, określone w § 4 projektu rozporządzenia, warunki przechowywania broni i amunicji.

Pomieszczenie, w którym przechowywana będzie broń powinno znajdować się w budynku murowanym, w miarę możliwości na piętrze i być zabezpieczone we wzmocnione drzwi, w kraty z płaskowników i metalową siatkę w oknach. Powinny także być wyposażone w sygnalizację alarmową i sprzęt gaśniczy.

Obiekty zabytkowe zwalnia się z obowiązku instalowania krat w oknach i wzmocnionych metalowych drzwi.

§ 3

O wydaniu zaświadczeń, o których mowa w § 2, konsul Rzeczypospolitej Polskiej niezwłocznie informuje Komendanta Głównego Policji, podając dane osoby, która otrzymała zaświadczenie, w tym jej nazwisko i imię, datę i miejsce urodzenia, miejsce zamieszkania, obywatelstwo, przewidywaną datę przekroczenia granicy, miejsce odprawy granicznej, miejsce docelowego pobytu w Rzeczypospolitej Polskiej, rodzaj, numer i inne cechy identyfikacyjne przewożonej przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przywożonej broni i amunicji, ewentualnie markę i numer rejestracyjny samochodu.

§ 4

Zaświadczenie nie zwalnia od obowiązku załatwienia formalności celnych na granicy, o czym należy poinformować osobę, której wydano zaświadczenie.

§ 5

1. Zaświadczenie, o którym mowa w art. 40 ust. 3 i art. 41 ust. 6 ustawy o broni i amunicji, wydaje organ Policji właściwy ze względu na miejsce zameldowania cudzoziemca, odnotowując ten fakt w jego paszporcie lub innym dokumencie uprawniającym go do przekraczania granicy.
2. Wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 określa załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 6

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W POROZUMIENIU:

MINISTER
SPRAW ZAGRANICZNYCH

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

Załączniki
do Rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia
/poz. /

Załącznik Nr 1

WZÓR

Konsul

miejsowość, data

Z A Ś W I A D C Z E N I E

na przewóz broni i amunicji
przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*

dla

1. Pana/i/
imię i nazwisko

data, miejsce urodzenia

narodowość

obywatelstwo

adres zamieszkania poza granicami RP

adres zamieszkania /pobytu w RP/

2. Zaświadczenie uprawnia do przewozu przez terytorium Rzeczy-
pospolitej Polskiej:

broni i amunicji: rodzaj

kaliber

numer

rok produkcji

inne cechy identyfikacyjne

ilość

3. Data wjazdu, miejsce przekroczenia granicy

Data wyjazdu, miejsce przekroczenia granicy

4. Planowana trasa /przebieg/

5. Środek transportu

6. Dokumenty uprawniające do posiadania broni:

pieczęć i podpis

* dotyczy przejazdu tranzytowego

WZÓR

konsul

miejsce, data

ZASWIADCZENIE

o przywozie z zagranicy przez obywateli polskich
broni i amunicji dla własnych potrzeb na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej

1. Nazwisko i imiona
2. Data i miejsce urodzenia
3. Obywatelstwo
4. Miejsce zameldowania w Rzeczypospolitej Polskiej
5. Opis broni i amunicji:
rodzaj
kaliber
ilość egzemplarzy broni
ilość sztuk amunicji
6. Cel przywozu
7. Data przywozu

pieczęć i podpis

POUCZENIE

termin ważności:

tryb postępowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z
przywiezioną bronią

WZÓR

konsul

miejsowość, data

ZASWIADCZENIE

o przywozie broni i amunicji przez cudzoziemców
na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

1. Nazwisko i imiona
2. Data i miejsce urodzenia
3. Obywatelstwo
4. Miejsce zamieszkania /pobytu/ na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
5. Charakterystyka broni i amunicji:
rodzaj
kaliber
nr
rok produkcji
inne cechy identyfikacyjne
ilość egzemplarzy broni
ilość sztuk amunicji
6. Cel przywozu
7. Data przywozu
8. Data wywozu
9. Termin ważności zaświadczenia

pieczęć i podpis

Przechowywanie broni i amunicji przeznaczonej do celów myśliwskich, posiadanej w celach: sportowym, kolekcjonerskim i pamiątkowym, jest realizowane zgodnie z zasadami określonymi odpowiednio przez: Polski Związek Łowiecki, Polski Związek Strzelectwa Sportowego i wojewódzkiego konserwatora zabytków (§§ 9 - 11).

Jednakże broń i amunicja przeznaczone do wykorzystania przy produkcji filmów oraz w ramach imprez kulturalnych powinny być przechowywane zgodnie z zasadami określonymi w § 4 projektu (§ 12).

Wprowadzenie w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżecie państwa.

WZOR

organ Policji

miejsowość, data

ZASWIADCZENIE

o wywozie broni i amunicji przez cudzoziemców
z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej*

1. Nazwisko i imiona
2. Data i miejsce urodzenia
3. Obywatelstwo
4. Miejsce zameldowania /pobytu/ w Rzeczypospolitej
Polskiej
5. Opis broni i amunicji:
rodzaj
kaliber
ilość egzemplarzy broni
ilość sztuk amunicji
6. Cel przywozu
7. Data przywozu
8. Data wywozu
9. Termin ważności zaświadczenia

* dotyczy przypadków określonych w art. 40 ust. 3 i art. 41
ust. 6 ustawy z dnia o broni i amunicji /Dz.U.
Nr , poz. /

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia wzorów zaświadczeń na przewóz broni i amunicji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na przywóz z zagranicy broni i amunicji przez obywateli polskich dla własnych potrzeb oraz na przywóz na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wywóz przywiezionej broni i amunicji przez cudzoziemców, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 42 ustawy z dniao broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Wydanie rozporządzenia ma na celu ujednoczenie wzorów wydawanych przez konsula Rzeczypospolitej Polskiej zaświadczeń na przywóz z zagranicy i wywóz z granicę broni i amunicji, odpowiednio przez obywateli polskich i cudzoziemców oraz na przewóz broni i amunicji przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Proponuje się, aby fakt wydania zaświadczenia w trybie art. 33, art. 36 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 44 ust. 3 ww. ustawy był odnotowywany przez konsula w paszporcie lub innym dokumencie uprawniającym do przekraczania granicy, osoby otrzymującej takie zaświadczenie /§ 2 ust. 1/. Byłoby ono ważne łącznie z tymi dokumentami /§ 2 ust. 2/. Wydanie wspomnianego zaświadczenia nie zwalniałoby jednakże jego adresata od obowiązku załatwienia formalności celnych /§ 4/.

Proponuje się także, aby Konsul informował Komendę Główną Policji o wydaniu powyższych zaświadczeń /§ 3/.

Wzory zaświadczeń wydawanych przez Konsula określono w załącznikach Nr 1-3 do zarządzenia.

W przypadku upływu terminu ważności zaświadczeń wydanych przez konsula, dotyczących wywozu broni i amunicji z terytorium RP, cudzoziemcom może być wydane przez organ Policji, właściwy ze względu na miejsce ich zameldowania /pobytu/ zaświadczenie zastępujące pozwolenie na broń, uprawniające do wywozu broni i amunicji, którą przywieźli oni z zagranicy. Dotyczy to cudzoziemców będących członkami misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych /art. 38 ust. 1 ww. ustawy/, cudzoziemców wykonujących m.in. czynności związane z ochroną misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych /art. 39 ww. ustawy/ oraz cudzoziemców przebywających na terytorium RP w celach łowieckich lub w związku z ich udziałem w strzeleckich imprezach sportowych /art. 41 ust. 1 i 2 ww. ustawy/.

Wzór takiego zaświadczenia określono w załączniku nr 4 do rozporządzenia. Fakt jego wystawienia organ Policji odnotowywałby w paszporcie lub innym dokumencie cudzoziemca uprawniającym do przekroczenia granicy.

Wprowadzenie przedmiotowego rozporządzenia w życie nie wywoła skutków finansowych dla budżetu Państwa.

R O Z P O R Z A D Z E N I E

MINISTROW: SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI ORAZ SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia

w sprawie trybu i warunków wydawania pozwoleń na broń cudzoziemcom będącym członkami misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osobom zrównanym z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych.

Na podstawie art. 39 ust. 3 ustawy z dnia o broni i amunicji /Dz.U. Nr , poz. / zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Jeżeli porozumienia międzynarodowe nie stanowią inaczej, cudzoziemcom będącym członkami misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osobom zrównanym z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych, zwanych dalej cudzoziemcami, na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych, właściwy organ Policji wydaje terminowe pozwolenie na broń na okres pełnienia przez nich funkcji w misjach dyplomatycznych i urzędach konsularnych w Rzeczypospolitej Polskiej.
2. W przypadku braku porozumień, o których mowa w ust. 1, przy wydawaniu terminowego pozwolenia na broń cudzoziemcowi stosuje się zasadę wzajemności.
3. Wzór wniosku Ministra Spraw Zagranicznych określa załącznik nr 1.

§ 2

1. Warunkiem wystąpienia przez Ministra Spraw Zagranicznych z wnioskiem, o którym mowa w § 1 ust. 1, jest posiadanie przez cudzoziemca dokumentu o charakterze pozwolenia na broń, wydanego przez właściwe organy państwa, którego jest przedstawicielem.
2. Do wniosku Minister Spraw Zagranicznych powinien załączyć odpis /kopię/ dokumentu, o którym mowa w ust. 1.

§ 3

1. Fakt wydania cudzoziemcowi terminowego pozwolenia na broń potwierdza legitymacja posiadacza terminowego pozwolenia na broń.
2. Wzór legitymacji posiadacza terminowego pozwolenia na broń określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
SPRAW ZAGRANICZNYCH

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

Załączniki
do Rozporządzenia Ministrów:
Spraw Wewnętrznych i
Administracji oraz Spraw
Zagranicznych
z dnia
/poz. /

Załącznik Nr 1

W Z O R

MINISTER
SPRAW ZAGRANICZNYCH

miejsowość, data

W N I O S E K

o wydanie terminowego pozwolenia na broń członkowi misji dyplomatycznej i urzędu konsularnego, osobie zrównanej z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych *

Nazwisko i imię

Data i miejsce urodzenia

Narodowość

Obywatelstwo

Miejsce zamieszkania w Rzeczypospolitej Polskiej

Numer legitymacji służbowej wystawionej przez Ministerstwo
Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej

Pełniona funkcja dyplomatyczna na terenie Rzeczypospolitej Pol-
skiej

Data rozpoczęcia pełnienia funkcji dyplomatycznej

Data zakończenia pełnienia funkcji dyplomatycznej

Rodzaj, numer, kaliber, rok produkcji i inne cechy identyfika-
cyjne broni i amunicji

Określenie celu posiadania broni i amunicji

Informacja o posiadaniu przez cudzoziemca dokumentu o charakterze pozwolenia na broń, wydanego przez właściwy organ państwa, którego przedstawicielem dyplomatycznym jest cudzoziemiec /nr, seria, przez kogo wydany, data wydania itd./

Uzasadnienie wniosku

MINISTER
SPRAW ZAGRANICZNYCH

* niepotrzebne skreślić

W Z O R

Legitymacja posiadacza
terminowego pozwolenia na bron

strona 1

LEGITYMACJA
POSIADACZA TERMINOWEGO
POZWOLENIA NA BRON

seria i nr

- 0Wagi do salacznika Nr 2
- 1/ okładka /kolor i z czego/
- 2/ papier o giloszu
- 3/ zabezpieczenia /obasek metalowy, znak wodny.../

W Z O R

strona 4

Adnotacje urzędowe:

U z a s a d n i e n i e

Projekt rozporządzenia Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Spraw Zagranicznych w sprawie trybu i warunków wydawania pozwoleń na broń cudzoziemcom będącym członkami misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osobom zrównanym z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 36 ust. 3 ustawy z dnia o broni i amunicji /Dz.U. Nr , poz. /.

Zgodnie z ww. ustawą cudzoziemcom będącym członkami misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osobom zrównanym z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych Policja wydałaby terminowe pozwolenie na broń, na okres pełnienia przez nich funkcji. Pierwszeństwo przed przepisami tej ustawy miałyby jednak postanowienia porozumień międzynarodowych, a w przypadku ich braku obowiązywałaby zasada wzajemności.

Z wnioskiem o wydanie terminowego pozwolenia na broń dla wspomnianych wyżej cudzoziemców Minister Spraw Zagranicznych mógłby wystąpić wówczas, gdy cudzoziemiec posiadałby dokument o charakterze pozwolenia na broń, wydany przez właściwe organy państwa, którego jest przedstawicielem dyplomatycznym /§ 2/. Kopię takiego dokumentu Minister Spraw Zagranicznych powinien załączać do ww. wniosku.

Fakt wydania cudzoziemcowi terminowego pozwolenia na broń, potwierdzany byłby wystawieniem mu przez organy Policji legitymacji posiadacza terminowego pozwolenia na broń /§ 4 ust. 1/. Wzór takiej legitymacji określono w załączniku nr 2 do rozporządzenia /§ 4 ust. 2/.

Ewentualne skutki finansowe wynikające z wprowadzenia w życie przedmiotowego rozporządzenia, a związane z drukiem legitymacji, zostaną zrekomensowane wpływami do budżetu Państwa z opłat za egzaminy i badania lekarskie osób ubiegających się o pozwolenie na broń, a także z tytułu opłat za przechowywanie broni w depozycie.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia.....

w sprawie wzorcowego regulaminu bezpiecznego funkcjonowania strzel-
nic

Na podstawie art. 45 ust. 3 ustawy z dnia o broni i
amunicji (Dz.U. nr ..., poz...) zarządza się, co następuje:

§ 1

Ustanawia się wzorcowy regulamin bezpiecznego funkcjonowania strzel-
nic, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłosze-
nia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

U z a s a d n i e n i e

Projekt rozporządzenia Ministrów: Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz Spraw Zagranicznych w sprawie trybu i warunków wydawania pozwoleń na broń cudzoziemcom będącym członkami misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osobom zrównanym z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 38 ust. 3 ustawy z dnia o broni i amunicji /Dz.U. Nr , poz. /.

Zgodnie z ww. ustawą cudzoziemcom będącym członkami misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych oraz osobom zrównanym z nimi na podstawie porozumień międzynarodowych Policja wydałaby terminowe pozwolenie na broń, na okres pełnienia przez nich funkcji. Pierwszeństwo przed przepisami tej ustawy miałyby jednak postanowienia porozumień międzynarodowych, a w przypadku ich braku obowiązywałaby zasada wzajemności.

Z wnioskiem o wydanie terminowego pozwolenia na broń dla wspomnianych wyżej cudzoziemców Minister Spraw Zagranicznych mógłby wystąpić wówczas, gdy cudzoziemiec posiadałby dokument o charakterze pozwolenia na broń, wydany przez właściwe organy państwa, którego jest przedstawicielem dyplomatycznym /§ 2/. Kopię takiego dokumentu Minister Spraw Zagranicznych powinien załączać do ww. wniosku.

Fakt wydania cudzoziemcowi terminowego pozwolenia na broń, potwierdzany byłby wystawieniem mu przez organy Policji legitymacji posiadacza terminowego pozwolenia na broń /§ 4 ust. 1/. Wzór takiej legitymacji określono w załączniku nr 2 do rozporządzenia /§ 4 ust. 2/.

Ewentualne skutki finansowe wynikające z wprowadzenia w życie przedmiotowego rozporządzenia, a związane z drukiem legitymacji, zostaną zrekompensowane wpływami do budżetu Państwa z opłat za egzaminy i badania lekarskie osób ubiegających się o pozwolenie na broń, a także z tytułu opłat za przechowywanie broni w depozycie.

Załącznik do Rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia
(poz.....)

WZORCOWY REGULAMIN BEZPIECZNEGO FUNKCJONOWANIA STRZELNIC

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1

Układ funkcjonalny strzelnicy powinien zapewniać bezpieczeństwo obsługi, szkolącym się i otoczeniu.

§ 2

- 1/. Strzelnica może być użytkowana tylko zgodnie z przeznaczeniem i na podstawie uzyskanego atestu.
- 2/. Atestowanie należy przeprowadzać po każdym remoncie, nie rzadziej niż raz do roku.

§ 3

- 1/. Strefa strzelań powinna być terenem zamkniętym, niedostępnym dla strzelających i osób postronnych.
- 2/. Wszystkie elementy strefy strzelań muszą odpowiadać obowiązującym przepisom.

§ 4

Ogrodzenie zabezpieczające przed samowolnym wejściem na teren działki należy usytuować na granicy działki z jednym wejściem dla pieszych.

Rozdział 2

Lokalizacja strzelnicy

§ 5

Teren działki, na której jest usytuowana strzelnica powinien być możliwie równy, nie kamienisty, o niskim poziomie wody gruntowej i glebie przepuszczającej wody opadowe.

§ 6

Przy lokalizacji strzelnicy należy dążyć do usytuowania obiektu wśród istniejącej zieleni, a w przypadku jej braku należy zieleni projektować wokół strefy strzelań.

§ 7

Działka powinna być ogrodzona i wykorzystywać istniejącą, zapewniającą bezpieczeństwo naturalne ukształtowanie terenu, jak wąwozy, wały ziemne itp.

§ 8

Odległość strzelnicy od obiektów budowlanych przeznaczonych na pobyt ludzi i publicznych traktów komunikacyjnych powinna wynosić co najmniej 100 m.

§ 9

Strzelnice należy lokalizować w taki sposób, aby ich funkcjonowanie nie zakłóciło spokoju okolicznych mieszkańców i innych osób przebywających w pobliżu, zwłaszcza przebywających w szpitalach i placówkach oświatowo-wychowawczych.

Rozdział 3

Szczegółowe zasady korzystania ze strzelnicy

§ 10

Strzelnice należy usytuować w taki sposób, aby strzelanie mogło odbywać się z południa na północ.

§ 11

- 1/. Strzelanie wolno prowadzić tylko ze stanowisk strzeleckich.
- 2/. Na stanowiskach strzeleckich należy trwale oznaczyć ó linię ognia.
- 3/. Cele należy ustawiać wyłącznie na polach celów.

§ 12

Podczas strzelania w obszarze ograniczonym linią wyjściową mogą znajdować się tylko osoby uczestniczące w zajęciach, tj:

- 1) strzelający,
- 2) prowadzący zajęcia,
- 3) obsługa celów,
- 4) obserwatorzy,
- 5) sygnalista,
- 6) obsługa medyczna.

§ 13

Ze strzelnicy może korzystać każdy w godzinach jej otwarcia.

Rozdział 4

Obchodzenie się z bronią i sposób zachowania się na strzelnicy

§ 14

Osoby przebywające w strefie strzelań obowiązane są podporządkować się prowadzącemu strzelanie (kierownikowi strzelań).

§ 15

Zabronione jest kierowanie wylotu lufy broni w kierunku innych ludzi.

§ 16

Biorąc broń do ręki należy sprawdzić każdorazowo czy jest rozładowana.

§ 17

Nie wolno odkładać broni załadowanej podczas przerw w strzelaniu lub po jego zakończeniu.

§ 18

Broń wolno przenosić na strzelnicę rozładowaną z otwartym zamkiem i lufą skierowaną do góry. Poza strzelnicą lub magazynem broń przenosi się w pokrowcu lub w pudełku.

§ 19

Broń można ładować wyłącznie na stanowisku strzeleckim z lufą skierowaną w kulochwyt i tylko po komendzie lub sygnale "Ładuj", lub "Można strzelać".

§ 20

Po oddaniu ostatniego strzału, przed opuszczeniem linii ognia należy upewnić się, że w komorze naboju lub magazynku nie ma naboju.

§ 21

Po komendzie "Przerwać strzelanie", "Stop", lub "Rozładuj" należy natychmiast przerwać strzelanie, rozładować i odłożyć broń.

§ 22

Komendę "Stop", "Rozładuj" lub "Przerwać strzelanie" może wydać każdy, kto stwierdzi, że jego kontynuowanie zagraża życiu ludzi. W pozostałych przypadkach wszystkie komendy wydaje prowadzący strzelanie.

§ 23

Zabronione jest strzelanie z broni niesprawnej.

§ 24

Nie wolno wychodzić przed stanowiska strzeleckie, jeżeli strzelanie prowadzone jest chociażby przez jedną osobę.

§ 25

Celowanie i strzelanie "na sucho" są dopuszczalne tylko za zezwoleniem prowadzącego strzelanie i w wyznaczonym miejscu.

§ 26

Po zakończeniu strzelania, przed opuszczeniem stanowiska strzeleckiego broń musi być rozładowana i odpowiednio zabezpieczona.

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzorcowego regulaminu bezpiecznego funkcjonowania strzelnic, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 44 ust. 3 ustawy z dniao broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Celem wydania rozporządzenia jest określenie jednakowych wymagań, które powinny być spełnione dla bezpiecznego funkcjonowania strzelnic. Są wśród nich takie, które dotyczą bezpieczeństwa obiektu oraz takie, które odnoszą się do osób korzystających ze strzelnic.

We wzorcowym regulaminie znajdują się więc przepisy dotyczące:

1) ogólnego funkcjonowania strzelnicy, sposobu jej użytkowania oraz ogólnych zasad lokalizacji i związanego z tym bezpieczeństwa strzelnicy (§§ 1 - 4),

2) szczegółowe regulacje odnoszące się do lokalizacji strzelnicy (§§ 5 - 9),

3) szczegółowe zasady bezpiecznego korzystania ze strzelnicy (§§ 10 - 13),

4) zasady obchodzenia się z bronią i przepisy zachowania się na strzelnicy (§§ 14 - 26).

Wprowadzenie w życie przedmiotowego rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu Państwa.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia.....

w sprawie określenia rodzajów broni odpowiadających celom, w jakich może być wydane pozwolenie na broń

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy o broni i amunicji z dnia (Dz.U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Do celu ochrony osobistej oraz ochrony osobistej i ochrony bezpieczeństwa innych osób dopuszcza się:

1/ broń palną pojedynczego ognia i centralnego zapłonu w postaci:

a/ pistoletów i rewolwerów o kalibrze nie mniejszym niż 5,6 mm, w tym broń gazową i alarmową,

b/ urządzeń przeznaczonych do strzelania wielkokalibrowymi pociskami gumowymi lub wykonanymi z innego elastycznego materiału, o kalibrze większym niż 26 mm,

2/ ręczne urządzenia przeznaczone do obezwładniania osób za pomocą ładunków elektrycznych o średniej wartości prądu w obwodzie przekraczającej 10 mA oraz energii przekraczającej 300 mJ.

§ 2

Do celu ochrony mienia dopuszcza się:

1/ pistolety, rewolwery oraz urządzenia, o których mowa w § 1,

2/ strzelby o gładkich lufach o kalibrze nie większym niż 12/70,

3/ pistolety przystosowane do strzelania amunicją o kalibrach 7,62/25, 7,65/17, 9/18 i 9/19,

- 4/ broń palną przeznaczoną do miotania siatek obezwładniających,
- 5/ broń sygnalizacyjną w postaci rakiетnic o kalibrze 26mm.
- 6/ pistolety maszynowe.

§ 3

1. Do celów łowieckich dopuszcza się broń palną z wyłączeniem:

- a/ broni ciągłego ognia,
- b/ pistoletów i rewolwerów,
- c/ broni stanowiącej uzbrojenie wojskowe,
- d/ małokalibrowej broni boczego zapłonu,
- e/ broni półautomatycznej z magazynkiem, w którym mieszczą się więcej niż dwa naboje,
- f/ broni przeznaczonej do strzelania amunicją małokalibrową charakteryzującą się energią pocisku mniejszą niż 1000J w odległości 100 m od wylotu lufy.

2. Zabronione jest stosowanie:

- a/ broni z wkładką do lufy zmieniającą kaliber broni,
- b/ amunicji małokalibrowej o pełnopłaszczowym pocisku z płaszczem stalowym, amunicji wojskowej oraz amunicji z pociskami gumowymi lub wykonanymi z podobnego materiału.

§ 4

Do celów sportowych dopuszcza się:

- 1/ następujące rodzaje broni pneumatycznej przystosowanej do strzelania pociskami dowolnego rodzaju i kształtu o kalibrze 4,5 (.177) wykonanymi z ołowiu lub podobnego materiału:

a/ pistolety na sprężone powietrze lub CO₂ o kalibrze 4,5 mm, ciężarze nie przekraczającym 1500 g, oporze języka spustowego nie mniejszym niż 500 g mieszczące się w pudełku o wewnętrznych wymiarach 420 mm x 200 mm x 50 mm,

b/ karabiny na sprężone powietrze lub CO₂ o kalibrze 4,5 mm, ciężarze nie przekraczającym 5000 g, dowolnym oporze języka spustowego, w których odległość od wylotu lufy do końca celownika nie przekracza 850 mm.

2/ następujące rodzaje małokalibrowej broni palnej boczego zapłonu:

a/ pistolet sportowy i pistolet standard:

pistolety (z wyjątkiem pistoletów jednostrzałowych) i rewolwery o kalibrze 5,6 mm (.22) przystosowane do strzelania amunicją "long rifle", o ciężarze wraz z rozładowanym magazynkiem nie przekraczającym 1400 g, długości lufy nie przekraczającej 153 mm oraz odległości między muszką a szczerbinką nie większej niż 220 mm, oporze języka spustowego nie mniejszym niż 1000 g, mieszczące się w pudełku o wewnętrznych wymiarach 300 mm x 150 mm x 50 mm.

Zabronione jest stosowanie amunicji z pociskami płaszczoowymi oraz amunicji dużej mocy np. typu "magnum",

b/ pistolet szybkostrzelny:

pistolety o kalibrze 5,6 mm (.22) przystosowane do strzelania amunicją "short", o ciężarze wraz z rozładowanym magazynkiem nie przekraczającym 1260 g, dowolnym oporze języka spustowego, mieszczące się w pudełku o wewnętrznych wymiarach 300 mm x 150 mm x 50 mm.

Dopuszczalna amunicja: naboje "short" o pociskach z ołowiu lub podobnego materiału,

c/ pistolet dowolny:

pistolety o kalibrze 5,6 mm (.22) pojedynczo ładowane, o dowolnych wymiarach i ciężarze oraz o dowolnym oporze języka spustowego.

Zabronione jest stosowanie amunicji z pociskami płaszczoowymi oraz amunicji o dużej mocy np. typu "magnum",

d/ karabinek sportowy:

karabiny o kalibrze 5,6 mm (.22) przystosowane do strzelania amunicją "long rifle", o ciężarze nie przekraczającym 8000 g, dowolnym oporze języka spustowego. Celownik optyczny dopuszczalny jest wyłącznie do wykonywania strzelań do ruchomej tarczy.

Zabronione jest stosowanie amunicji z pociskami płaszczykowymi oraz amunicji dużej mocy np. typu "magnum".

3/ następujące rodzaje broni centralnego zapłonu:

a/ pistolet sportowy centralnego zapłonu:

pistolety lub rewolwery o kalibrach od 7,62 mm do 9,65 mm, z wyjątkiem pistoletów jednostrzałowych, o ciężarze wraz z rozładowanym magazynkiem nie przekraczającym 1400 g, oporze języka spustowego nie mniejszym niż 1360 g, długości lufy nie przekraczającej 153 mm oraz odległości między muszką a szczerbinką nie większej niż 220 mm, mieszczące się w pudełku o wewnętrznych wymiarach 300 mm x 150 mm x 50 mm.

Zabronione jest stosowanie amunicji dużej mocy typu "magnum".

b/ karabin sportowy centralnego zapłonu (dużego kalibru):

karabiny sportowe o kalibrze nie przekraczającym 8 mm, dowolnym oporze języka spustowego, ciężarze całkowitym nie przekraczającym 8000 g, bez celowników optycznych.

Zabronione jest stosowanie amunicji dużej mocy np. typu "magnum".

4/ Gładkolufowa broń sportowa śrutowa:

strzelby o gładkich (nie gwintowanych) lufach, o kalibrze nie większym niż 12 mm, z komorą nabojową o długości do 70 mm, nie przystosowane do strzelania amunicją dużej mocy np. typu "magnum".

Dopuszczalna amunicja :naboje do broni o gładkich lufach o odpowiednim kalibrze, długości łuski do 70 mm, zawierające pociski w postaci śrutu o grubości od 2 mm do 2,5 mm o łącznej masie śrutu do 24 g.

Zabronione jest stosowanie amunicji dużej mocy np. typu "magnum".

§ 5

Do celów kolekcjonerskich dopuszcza się kusze oraz każdy rodzaj broni strzeleckiej pojedynczego ognia o kalibrze do 11,43 mm, w tym broni wojskowej, która stanowiła uzbrojenie armii do 1945 r., z wyłączeniem karabinów wyborowych.

§ 6

Do celów pamiątkowych dopuszcza się każdy rodzaj rewolwerów i pistoletów, z wyłączeniem pistoletów maszynowych oraz broni dopuszczonej do celów łowieckich wymienionej w § 3 i do celów sportowych wymienionej w § 4.

§ 7

Do celów szkoleniowych dopuszcza się broń wymienioną w § 1 - § 4.

§ 8

Do celów ratowniczych dopuszcza się broń sygnalizacyjną o kalibrze 26 mm przeznaczoną do strzelania nabojami sygnalizacyjnymi oraz nabojami dostosowanymi do miotania linek ratowniczych lub holowniczych.

§ 9

Do celów związanych z kultywowaniem strzeleckich tradycji historycznych dopuszcza się kusze, zabytkową broń ładowaną odprzodkowo oraz kopie takiej broni.

§ 10

Nie dopuszcza się stosowania do wszelkich typów broni palnej tłumików akustycznych.

§ 11

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia rodzajów broni odpowiadającej celom, w jakich może być wydane pozwolenie na broń stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11 ust. 2 ustawy z dnia o broni i amunicji /Dz.U. Nr ... poz. .../.

W projekcie określa się rodzaje broni odpowiadające celom:

- 1/ ochrony osobistej, ochrony osobistej i ochrony bezpieczeństwa innych osób realizowanej w związku z działalnością na podstawie koncesji (§ 1),
- 2/ ochrony mienia realizowanej na podstawie koncesji (§ 2),
- 3/ łowiectwa (§ 3),
- 4/ sportowym (§ 4),
- 5/ kolekcjonerskim (§ 5),
- 6/ pamiątkarskim (§ 6),
- 7/ szkoleniowym (§ 7),

W projekcie określono także rodzaj broni, którą dopuszcza się do stosowania do celów ratowniczych (§ 8) oraz celów związanych z kultywowaniem strzeleckich tradycji historycznych (§ 9).

Jednocześnie nie dopuszcza się stosowania, do wszelkich typów broni palnej, tłumików akustycznych.

Celem projektowanego rozporządzenia jest określenie rodzajów broni, które będzie można nabywać w przypadku posiadania pozwolenia na broń w określonym celu. Ustalenie takiego wykazu wydaje się niezbędne z punktu widzenia bezpieczeństwa i porządku publicznego. Ograniczy bowiem, m. in. pojawianie się na rynku i nabywanie broni pochodzącej z nielegalnych źródeł lub broni o wysokim stopniu niebezpieczeństwa dla ludzi.

Wejście w życie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia rodzajów broni odpowiadającej celom, w jakich może być wydane pozwolenie na broń nie wywoła skutków finansowych dla budżetu Państwa.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia

w sprawie określenia trybu przeprowadzania i zakresu przedmiotowego egzaminu ze znajomości przepisów dotyczących obchodzenia się z bronią, oraz z umiejętności posługiwania się bronią, składu komisji egzaminacyjnej oraz stawek odpłatności za egzamin.

Na podstawie art. 17 ust. 3 ustawy z dniao broni i amunicji (Dz. U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Egzamin ze znajomości przepisów dotyczących obchodzenia się z bronią oraz z umiejętności posługiwania się nią, jest przeprowadzany przez właściwy organ Policji, jako czynność w postępowaniu administracyjnym dotyczącym wydania pozwolenia na broń.

2. Egzamin może być przeprowadzony po stwierdzeniu przez właściwy organ Policji w drodze postanowienia, że zainteresowanej osobie może być wydane pozwolenie na daną broń.

3. Właściwy organ Policji zawiadamia zainteresowaną osobę, przynajmniej na siedem dni przed terminem egzaminu, o jego dacie i miejscu przeprowadzenia, określając także jego zakres przedmiotowy.

4. Wzór zawiadomienia o egzaminie określa załącznik nr 1.

§ 2

1. Sprawdzian ze znajomości przepisów dotyczących obchodzenia się z bronią, w tym zasad zgodnego z prawem jej posiadania i używania, jest przeprowadzany przez komisję egzaminacyjną w formie testu zawierającego co najmniej dziesięć pytań.

2. Umiejętność bezpiecznego posługiwania się bronią jest sprawdzana przez komisję egzaminacyjną w formie sprawdzianu praktycznego.

3. Komisja egzaminacyjna dokumentuje przeprowadzenie egzaminu w formie protokołu.
4. Wzór protokołu z przeprowadzenia egzaminu określa zał. nr 3
5. Do protokołu jest dołączana karta egzaminacyjna zawierająca opis przebiegu części praktycznej egzaminu oraz jest dołączany wypełniony i podpisany przez egzaminowanego test, o którym mowa w § 2 ust. 1.
6. Wzór karty egzaminacyjnej określa załącznik nr 2.
7. W protokole komisja stwierdza, czy egzamin został zaliczony, informując zainteresowaną osobę o wyniku egzaminu. Fakt przyjęcia do wiadomości wyniku egzaminu osoba zainteresowana potwierdza złożeniem podpisu na protokole.
8. Zainteresowana osoba może zgłosić do protokołu własne uwagi odnoszące się do przebiegu egzaminu, w tym wniosek o jego ponowne przeprowadzenie.
9. Na wniosek zainteresowanej osoby właściwy organ Policji jest obowiązany ponownie przeprowadzić egzamin. Przepis § 1 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 3

1. Komisja egzaminacyjna jest powoływana przez właściwy organ Policji.
2. W skład komisji egzaminacyjnej wchodzi wyznaczeni przez właściwy organ Policji policjanci, posiadający odpowiednie przygotowanie teoretyczne i praktyczne.
3. Do składu komisji egzaminacyjnej mogą być włączeni przedstawiciele z Polskiego Związku Łowieckiego i Polskiego Związku Strzelectwa Sportowego, jeżeli egzamin przeprowadzany jest w sprawie wydania pozwolenia na broń w celach łowieckich lub sportowych.
4. W skład komisji egzaminacyjnej powinno wchodzić co najmniej trzy osoby.

§ 4

1. Warunkiem zdania egzaminu jest zaliczenie sprawdzianu w formie testu, o którym mowa w § 2 ust. 1 i sprawdzianu praktycznego, o którym mowa w § 2 ust. 2.

§ 5

Stawki odpłatności za egzaminy określa załącznik nr 4.

§ 6

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W POROZUMIENIU:

MINISTER FINANSÓW

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

Załączniki do Rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia.....
(poz.....)

Załącznik nr 1 /WZOR/

.....
(miejscowość, data)

Komendant.....Policji
w.....
tel.

l.dz.....

Pan (i).....
zam.....
.....

ZAWIADOMIENIE

Uprzejmie informuję , że w związku z prowadzonym postępowa-
niem administracyjnym, dotyczącym wydania pozwolenia na posiada-
niew celu.....,
na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia
.....(Dz. U. Nr...., poz.....) jest Pan(i)
obowiązany(a) zdać, przed komisją egzaminacyjną, wyznaczoną przez
KomendantaPolicji w,
egzamin ze znajomości przepisów dotyczących obchodzenia się z wy-
żej wymienioną bronią, w tym zasad zgodnego z prawem jej posiada-
nia i używania oraz z umiejętności bezpiecznego posługiwania się
nią. Od spełnienia powyższego warunku jest uzależnione wydanie
Panu(i) przedmiotowego pozwolenia.

W związku z powyższym proszę o zgłoszenie się dnia
.....o godzw
.....sala

Zakres tematyczny egzaminu obejmuje znajomość następujących przepisów:

1. ustawy z dnia 1998 r. o broni i amunicji (Dz.U. Nr....poz....),
2. rozporządzenie.....
3. rozporządzenie.....
- 4.....
5. ustawy z dnia 19.04.1969 r. Kodeks karny (Dz.U. nr 13, poz. 98, z późn. zm.) - art. 22 (obrona konieczna) i art. 23 (stan wyższej konieczności); zaleca się korzystanie z komentarza do przepisów tej ustawy,
- 6.....
- 7.....

W ramach egzaminu przeprowadzony zostanie również sprawdzian praktyczny w zakresie umiejętności posługiwania się bronią.

Informuję, że stosownie do art. 17 ust. 3 ww. ustawy o broni i amunicji oraz § 5 pkt 2 / pkt 3 * rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia..... (Dz.U. Nr ...; poz.....) w sprawie, jest Pan(i) obowiązany uiścić opłatę za egzamin w wysokości słownie

Wpłaty można dokonać osobiście w ww. terminie i miejscu przeprowadzenia egzaminu lub za pośrednictwem poczty (banku) na konto nr.....
Dokonując opłaty za egzamin za pośrednictwem poczty (banku), w dniu egzaminu należy przedstawić komisji egzaminacyjnej dowód wpłaty.

Wykonano w 2 egz.

pieczęć i podpis
uprawnionego
policjanta

egz. nr 1 - adresat
egz. nr 2 - a/a

* niepotrzebne skreślić

**PROTOKÓŁ Z CZYNNOŚCI EGZAMINACYJNYCH
W POSTĘPOWANIU ADMINISTRACYJNYM
DOTYCZĄCYM WYDANIA POZWOLENIA NA BROŃ**

W CELU

/wymienić właściwy cel wymieniony w art. 11 ust. 1 ustawy o broni i amunicji/.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia o broni i amunicji (Dz.U. Nr...,poz....) i rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia w sprawie określenia trybu przeprowadzania i zakresu przedmiotowego egzaminu ze znajomości przepisów dotyczących obchodzenia się z bronią, która jest przedmiotem postępowania administracyjnego o wydanie pozwolenia na jej posiadanie oraz z umiejętności posługiwania się tą bronią, składu komisji egzaminacyjnej oraz stawek odpłatności za egzamin (Dz.U. Nr....., poz....), wyznaczona przez Komendanta Policji w..... Komisja Egzaminacyjna w składzie:

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

orzeka, że

Pan(i) zam.....
.....
legit. się dowodem osobistym nr i seria
wydanym przez
.....

zdał(a) egzamin *

nie zdał(a) egzaminu *

Przyczyną nie zdania egzaminu jest
- nie zaliczenie sprawdzianu teoretycznego
nie zaliczenie sprawdzianu praktycznego *

* niepotrzebne skreślić

Uwagi Komisji Egzaminacyjnej dotyczące przebiegu egzaminu:

Sprawdzian teoretyczny

1. Udzielono prawidłowych odpowiedzi na pytań testu,
co stanowi% ogólnej liczby jego pytań.

2. Test wypełniony przez Pana(ią)
w załączeniu.

3. Inne uwagi

Sprawdzian praktyczny

1. Karta egzaminacyjna dokumentująca sprawdzenie umiejętności
posługiwania się bronią przez Pana(ią)
w załączeniu.

2. Inne uwagi dotyczące przebiegu sprawdzianu praktycznego:

Uwagi osoby egzaminowanej:

Uwag nie wnoszę

Wnoszę następujące uwagi:

Ewentualne dodatkowe adnotacje Komisji Egzaminacyjnej:

.....
miejsce i data sporządzenia protokołu

Podpis osoby egzaminowanej

Podpisy członków
Komisji Egzaminacyjnej

Protokół sporządzono w 2 egz. :
egz. nr 1 - właściwy organ Policji
egz. nr 2 - osoba zainteresowana

Załącz. do protokołu:
(test organ Policji)

1. test
2.
3.

KATRA EGZAMINACYJNA

dokumentująca sprawdzenie umiejętności posługiwania się bronią przez

1. Pana(-nią)
zam.
legit. się dowodem osobistym nr i seria
wydanym przez

1. Komisja Egzaminacyjna w składzie:

- 1)
- 2)
- 3)
- 4)
- 5)

2. Cel w jakim ma być wydane pozwolenie na broń
.....

3. Rodzaj broni wykorzystany do sprawdzianu

4. Przebieg sprawdzianu, uwagi Komisji Egzaminacyjnej:

budowa broni (rozkładanie i składanie broni, jej Ładowanie, rozładowanie i inne czynności dotyczące obsługi technicznej broni oraz bezpiecznego posługiwania się nią, wyniki strzela nia do tarczy, inne zadania wskazane przez komisję.

5. Wynik egzaminu praktycznego: zaliczono *

 nie zaliczono

 podpisy członków
 Komisji Egzaminacyjnej

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.

* niepotrzebne skreślić

Stawki odpłatności za egzamin

Stawka odpłatności za egzamin ze znajomości przepisów dotyczących obchodzenia się z bronią oraz z umiejętności posługiwania się bronią, uzależnione od celu, w jakim ma być wydane pozwolenie na broń, określa poniższa tabela:

Cel w jakim ma być wydane pozwolenie	Stawka odpłatności za egzamin
ochrona osobista	100 PLN
ochrona osobista i ochrona bezpieczeństwa innych osób oraz ochrona mienia związana z działalnością wykonywaną w ww. zakresie na podstawie koncesji	150 PLN
łowiectwo	200 PLN
sportowe używanie broni	100 PLN
kolekcjonowanie broni	200 PLN
posiadanie broni jako pamiątki	100 PLN
działalność szkoleniowa	200 PLN
inne cele nie wymienione w art. 11 ust. 2 ustawy	150 PLN

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia trybu przeprowadzania i zakresu przedmiotowego egzaminu ze znajomości przepisów dotyczących obchodzenia się z bronią, która jest przedmiotem postępowania administracyjnego o wydanie pozwolenia na jej posiadanie oraz umiejętności posługiwania się tą bronią, składu komisji egzaminacyjnej oraz stawek odpłatności za egzamin, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

Projektowane rozporządzenie ma na celu ujednoczenie zasad i trybu przeprowadzania egzaminu ze znajomości przepisów dotyczących obchodzenia się z bronią oraz umiejętności posługiwania nią.

W projekcie rozporządzenia uregulowane są następujące zagadnienia:

- 1) zakres przedmiotowy egzaminu (§ 1 ust.1 i 2),
- 2) zakres podmiotowy egzaminu (§ 1 ust.3),
- 3) kwestia powoływania i składu komisji egzaminacyjnej (§ 3),
- 4) sposób dokumentowania przeprowadzenia egzaminu (§ 2),
- 5) odpłatność za egzamin (§ 5).

Proponowany tryb przeprowadzania i zakres przedmiotowy egzaminu pozwala w maksymalnym stopniu zobiektywizować taką czynność urzędową stanowiącą istotny element administracyjnego postępowania w sprawie wydania pozwolenia na broń.

W rozporządzeniu przewiduje się, że egzamin przeprowadzany byłby w dwóch częściach: teoretycznej (test) i praktycznej (umiejętność posługiwania się bronią). Zaliczenie egzaminu uwarunkowane byłoby uzyskaniem przez zainteresowaną osobę pozytywnej oceny z obu ww. jego części.

Czynności egzaminacyjne byłyby udokumentowane specjalnym protokołem oraz kartą egzaminacyjną.

W projekcie rozporządzenia określono sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, ustalanie jej składu, a także minimalną liczbą jej członków.

Określone w załączniku nr 4 do projektu rozporządzenia stawki odpłatności za egzamin uwzględniają zróżnicowane kryterium celu, w jakim ma być wydane pozwolenie na broń.

W projekcie dopuszcza się możliwość ponownego zdawania egzaminu, na wniosek zainteresowanej osoby.

Wpływy z tytułu opłat egzaminacyjnych, które budżet Państwa uzyska w wyniku wprowadzenia w życie przedmiotowego rozporządzenia, zrekompensują wydatki związane z wprowadzeniem w życie ustawy o broni i amunicji.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia

w sprawie określenia szczegółowych zasad deponowania broni i amunicji oraz stawek odpłatności za przechowywanie broni i amunicji w depozycie.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1

1. Przypadki deponowania broni i amunicji, właściwość organów Policji w tym zakresie oraz zasady ponoszenia kosztów związanych z deponowaniem broni i amunicji określa ustawa z dnia o broni i amunicji (Dz. U. Nr ..., poz. ...), zwana dalej ustawą o broni.
2. Broń i amunicja jest deponowana w jednostce organizacyjnej organu Policji realizującej zadania z zakresu gospodarki materiałowo - technicznej, zwanej dalej jednostką deponującą.

§ 2

1. Z czynności przyjęcia do depozytu broni i amunicji, jednostka deponująca, sporządza protokół, który powinien zawierać, w szczególności:
 - 1) oznaczenie jednostki deponującej broń i amunicję,
 - 2) imię, nazwisko i stopień służbowy policjanta przyjmującego broń i amunicję do depozytu lub stanowisko służbowe osoby przyjmującej broń i amunicję do depozytu,

- 3) imię i nazwisko osoby składającej broń i amunicję do depozytu, informację o miejscu jej zamieszkania lub miejscu pobytu, a w przypadku cudzoziemców, wskazanie ich narodowości oraz numer i serię dokumentu stwierdzającego tożsamość tej osoby,
- 4) rodzaj i ilość broni i amunicji oraz jej cechy identyfikacyjne,
- 5) opis stanu technicznego przyjętej do depozytu broni i amunicji,
- 6) numer pozycji w Książce depozytowej.

2. Wzór protokołu określa załącznik nr 1.
3. Protokół, o którym mowa w ust.1 jest sporządzany w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje osoba składająca broń i amunicję do depozytu, drugi jednostka organizacyjna organu Policji właściwa w zakresie wydawania pozwoleń na broń.

§ 3

1. Jednostka deponująca prowadzi Książkę depozytową broni i amunicji.
2. Wzór Książki depozytowej określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4

1. Jednostka deponująca broń jest obowiązana do konserwacji broni i utrzymywania jej w odpowiednim stanie technicznym.
2. Osoba, która złożyła broń do depozytu ma prawo dostępu do broni i amunicji przechowywanej w depozycie.

§ 5

Za przechowywanie broni i amunicji w depozycie, z uwzględnieniem zasad określonych w ustawie o broni, jest pobierana opłata, za dobę przechowywania, w wysokości 1 % opłaty za wydanie pozwolenia na broń, określonej w odrębnych przepisach.

§ 6

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

W POROZUMIENIU:

MINISTER FINANSÓW

MINISTER

SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

Załącznik:
do Rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia
(poz.)

Załącznik Nr 1 /WZOR/

oznaczenie
jednostki deponującej

miejsowość, data

P R O T O K Ó Ł

przyjęcia broni i amunicji do depozytu

Pan/i/

data i miejsce urodzenia

narodowość*

obywatelstwo

zamieszkały lub miejsce pobytu

numer, seria dokumentu tożsamości oraz przez kogo wydany

na podstawie art. 22 ust. 3
art. 23
art. 36 ust. 2
art. 40 ust. 2
art. 41 ust. 5

ustawy z dnia

o broni i amunicji /Dz.U.

Nr , poz. /**

przekazał/a/ do depozytu: broń i amunicję
broń
amunicję**

BRON: rodzaj
kaliber
nr
rok produkcji
inne cechy identyfikacyjne
ilość

AMUNICJA: rodzaj
kaliber
ilość - szt.
magazyunki

KSIĄŻKA DEPOZYTOWA
BRONI I AMUNICJI

POZYCJA NR

DATA

GODZINA

NAZWISKO I IMIĘ
OSOBY DEPONUJĄCEJ
BRON/AMUNICJĘ*

NAZWISKO I IMIĘ,
STANOWISKO
PRZYJMUJĄCEGO DO
DEPOZYTU
BRON/AMUNICJĘ*

RODZAJ BRONI/AMUNICJI*
KALIBER BRONI/AMUNICJI*

ROK PRODUKCJI BRONI
NR I SERIA BRONI

INNE CECHY
IDENTYFIKACYJNE
BRONI/AMUNICJI*

IŁOŚĆ MAGAZYNKÓW
DO BRONI

IŁOŚĆ AMUNICJI
DO BRONI

NR PROTOKOŁU
PRZYJĘCIA
BRONI/AMUNICJI*
DO DEPOZYTU

POBRANIE Z DEPOZYTU
(data i kto,
odnotować zwrot)

* niepotrzebne skreślić

Uzasadnienie

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia szczegółowych zasad deponowania broni i amunicji oraz stawek odpłatności za przechowywanie broni i amunicji w depozycie, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 25 ustawy z dnia ... o broni i amunicji /Dz.U. Nr ..., poz. .../.

Podstawowe przypadki deponowania broni i amunicji, właściwość organów Policji oraz zasady odpłatności za przechowywanie broni i amunicji w depozycie określa ww. ustawa.

Projekt rozporządzenia natomiast wskazuje, iż jednostką organizacyjną organu Policji, właściwego w sprawie deponowania broni, jest jednostka wykonująca zadania z zakresu gospodarki technicznej i zaopatrzenia /§ 1 ust. 2/.

Uregulowanie problematyki deponowania broni i amunicji ma istotne znaczenie dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, szczególnie w zakresie legalnego posiadania broni i amunicji.

Proponuje się, aby jednostka deponująca broń i amunicję sporządzała z tej czynności protokoły /§ 2/. Jego wzór określono w załączniku nr 1 do rozporządzenia. Ponadto jednostka ta prowadziłaby Książkę depozytową broni i amunicji /§ 3/. Wzór Książki określono w załączniku nr 2.

Zobowiązuje się także jednostkę deponującą do konserwacji broni i amunicji przechowywanej w depozycie oraz do utrzymywania jej w odpowiednim stanie technicznym /§ 4 ust. 1/.

Umożliwia się także osobie, która przekazała broń i amunicję do depozytu dostęp do tej broni /§ 4 ust. 2/.

Stosownie do przepisów ww. ustawy przechowywanie broni i amunicji w depozycie jest odpłatne, po upływie roku od daty ich złożenia do depozytu. Przepis ten nie dotyczy jednak znalazcy broni i amunicji.

Proponuje się, aby wysokość opłaty za dobę przechowywania broni i amunicji wynosiła 1% opłaty za wydanie pozwolenia na broń. Środki finansowe uzyskane z prowadzenia depozytu zasilałyby budżet Państwa i tym samym zrekompensowały wydatki z tego budżetu, związane z wprowadzeniem w życie ustawy o broni i amunicji.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW OBRONY NARODOWEJ ORAZ
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI

z dnia

w sprawie określenia organów wojskowych właściwych do wydawania pozwoleń na broń żołnierzom zawodowym podległym Ministrom: Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji

Na podstawie art. 32 ust. 2 ustawy z dnia
o broni i amunicji /Dz.U. Nr , poz. / zarządza się, co
następuje:

§ 1

Żołnierzom pełniącym zawodową służbę wojskową w jednostkach organizacyjnych podległych Ministrom: Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji, pozwolenie na broń wydają dowódcy tych jednostek posiadający uprawnienia co najmniej dowódcy pułku, a w przypadku, gdy dowódca jednostki nie posiada takich uprawnień - jego najbliższy przełożony posiadający takie uprawnienia.

§ 2

Od decyzji w sprawach pozwoleń na broń, wydanych przez dowódców jednostek, o których mowa w § 1, zainteresowanym żołnierzom służy odwołanie do szefa właściwego wojewódzkiego sztabu wojskowego.

§ 3

Rozporządzenie wchodzi w użycie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI

MINISTER
OBRONY NARODOWEJ

U Z A S A D N I E N I E

Projekt rozporządzenia Ministrów: Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia organów wojskowych właściwych do wydawania pozwoleń na broń żołnierzom zawodowym podległym Ministrom: Obrony Narodowej oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 31 ust. 2 ustawy z dnia o broni i amunicji /Dz.U. Nr , poz. /.

W projekcie określa się, że żołnierzom pełniącym zawodową służbę wojskową, pozwolenie na broń wydają wojskowi komendanci, właściwi ze względu na miejsce zamieszkania tych żołnierzy /§ 1/. Należy zaznaczyć, że tryb ten dotyczy pozwoleń na tzw. broń prywatną. Posiadanie przez tych żołnierzy broni służbowej regulują bowiem odrębne przepisy. Określono także organ wojskowy właściwy do rozpatrywania odwołań od negatywnych decyzji wojskowych komendantów /§ 2/.

Jednocześnie w projekcie rozporządzenia wyraźnie zastrzeżono /§ 3/, iż do wydawania żołnierzom pełniącym zawodową służbę wojskową pozwoleń na broń stosuje się przepisy ustawy z dnia o broni i amunicji /Dz.U. Nr , poz. /.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu Państwa.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH i ADMINISTRACJI

z dnia

w sprawie określenia wzorów legitymacji posiadacza broni, legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni, oraz zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni.

Na podstawie art. 32 ust. 1 ustawy z dnia o broni i amunicji (Dz.U. Nr , poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1

Ustala się:

- 1) wzór legitymacji posiadacza broni, który określa załącznik nr 1,
- 2) wzór legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni, który określa załącznik nr 2,
- 3) wzór zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni, który określa załącznik nr 3.

§ 2

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

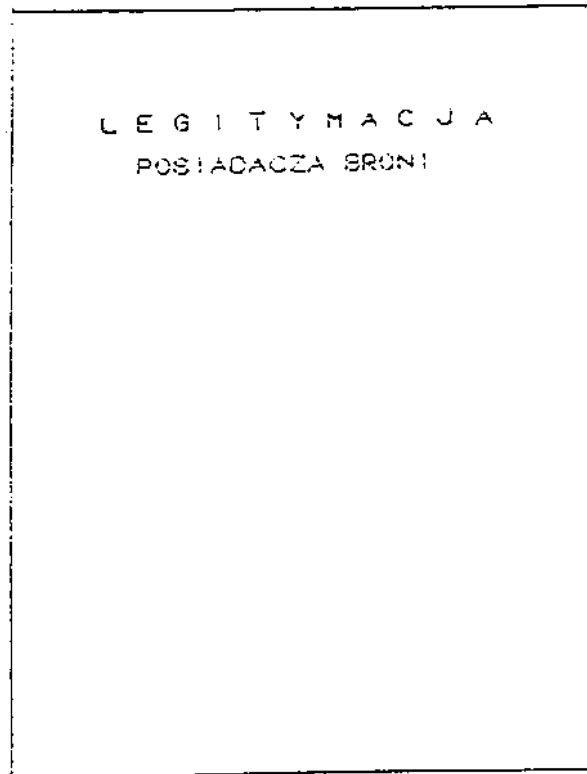
MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH
i ADMINISTRACJI

Załącznik do Rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji
z dnia
(pod.)

Załącznik Nr 1

W Z O R

strona pierwsza



Uwagi do załącznika Nr 1

- 1) okładka (kolor i z czego),
- 2) papier o giloszu.....,
- 3) zabezpieczenia (pasek metalowy, znak wodny, zabezpieczenia w papierze itp.)

W I O N

strona druga

RZECZPOSPOLITA POLSKA

.....
/Imię i Nazwisko/

.....
/Adres/

Miejsce
na
fotografie

.....
/Własnoręczny
podpis/

W Z D R

strona druga

.....
/data i miejsce urodzenia/

.....
/nr ewidencyjny PESEL/

.....
/Yr i data decyzji/

.....
/data wystawienia dokumentu/

KOMENDANT WOJEWÓDZKI
POLICJI

m.p.

.....
/seria i numer/

W Z O R

strona dzwarta i piata

L. P.	RODZAJ BRONI	MARKA BRONI	KALIBER	SR FABRYCZNY	CEL
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					

W Z O R

BRONIA CZCZYSTA

CEL POSIADANIA BRONI

INNE UPRAWNIENIA

A	ochrona osobista	
B	ochrona osobista + ochrona osób i mienia	
C	łowiecki	
D	sportowy	
E	kolekcjonerski	
F	pamiatkowy	
G	szkoleniowy	
H	noszenie broni	

Niniejsza legitymacja uprawnia
do nabycia amunicji z wyłączeniem
kat. E i F.

W Z O R

strona siódma

ADNOTACJE URZĘDOWE

W Z O R

Strona pierwsza

LEGITYMACJA
OSOBY DOPUSZCZONEJ DO POSIADANIA BRONI

Uwagi do załącznika Nr 2

- 1) okładka (kolor i z czego),
- 2) papier o giloszu.....,
- 3) zabezpieczenia (pasek metalowy, znak wodny, zabezpieczenia w papierze, itp.)

W Z D R

strona druga

RZECZPOSPOLITA POLSKA

.....
/Imię i Nazwisko/

.....
/Adres/

Miejsce
na
fotografię

.....
/Własnoręczny
podpis/

W Z O R

strona tytułu

/data i miejsce urodzenia/

/nr ewidencyjny PESEL/

/Nr i data decyzji/

/data wystawienia dokumentu/

KOMENDANT WOJEWÓDZKI
POLICJI

m.p.

/seria i numer/

W Z O R

strona dzwanta i ciata

L.p.	RODZAJ BRONI	MARKA BRONI	KALIBER	NR FABRYCZNY	CEL
1					
2					
3					
4					
5					
5					
7					
8					
9					
10					

W Z D P

strona 1 z 1

CEL POSIADANIA BRONI
INNE UPRAWNIENIA

A	ochrona osobista	
B	ochrona osobista + ochrona osób i mienia	
C	łowiecki	
D	sportowy	
E	kollekcjonerski	
F	pamiatkowy	
G	szkoleniowy	
H	noszenie broni	

Niniejsza legitymacja uprawnia
do nabycia amunicji z wyłączeniem
kat. E i F.

W Z O R

strona siódma

ANOTACJE URZĘDOWE

Komenda Wojewódzka Policji
Miejscowość data

W

Zaświadczenie uprawniające do nabycia broni

Zaświadcza się, że Pan(i)

.....
(imię, nazwisko, imię ojca)

legitymujący(a) się dowodem osobistym nr i seria

wydanym przez

otrzymał(a) pozwolenie na broń
(rodzaj broni)

nr i data decyzji

1. Zaświadczenie upoważnia do zakupu rodzaju i ilości broni
określonej w pozwoleniu na broń.

2. Zaświadczenie jest ważne wraz z pozwoleniem na broń.

3. Zaświadczenie traci ważność po upływie 30 dni od daty jego
wystawienia.

Pieczęć okrągła

Pieczętka i podpis
Wystawiającego zaświadczenie

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia wzorów legitymacji posiadacza broni, legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni i zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni, stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 31 ust. 1 ustawy z dnia o broni i amunicji (Dz. U. Nr, poz.).

W załączniku Nr 1 do rozporządzenia określono wzór legitymacji posiadacza broni, a w załączniku Nr 2 wzór legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni. Natomiast w załączniku Nr 3 określono wzór zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni.

Stosowanie jednolitych druków ww. legitymacji i zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni uporządkuje, w skali kraju, dokumentację „związaną” z bronią. Fakt ten będzie miał znaczenie w zakresie obrotu bronią i amunicją, a ponadto usprawni kontrolę legalności ich posiadania.

W związku z art. 51 ustawy z dnia o broni i amunicji (Dz. U. Nr, poz.) legitymacje noszące nazwę „pozwolenia na broń”, wydane na podstawie dotychczasowych przepisów, zachowają swoją ważność. Nie przewiduje się wymiany tych dokumentów na nowe, ze względu na kosztowność tej operacji.

Wejście w życie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia wzorów legitymacji posiadacza broni, legitymacji osoby dopuszczonej do posiadania broni i zaświadczenia uprawniającego do nabycia broni, nie wywoła skutków finansowych w budżecie Państwa, ponieważ obciążająca budżet szacunkowa kwota 1.150 000 zł. za wydrukowanie ok. 600 tys. sztuk formularzy legitymacji, zostanie w pełni zrekompensowana wpływami do budżetu z opłat za egzaminy i badania lekarsko-psychologiczne osób ubiegających się o pozwolenie na broń, a także z tytułu opłat za przechowywanie broni w depozycie.

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 8 lipca 1998 r.

Cena - 3.60 zł + 22% VAT

